

Адреса: 04080, м. Київ, вул. Кирилівська, 15
тел: +38 (044) 462-48-21, + 38 (067) 469-53-93
e-mail: kdkako@ukr.net

Address: 15 Kyrylivska str., Kyiv, 04080 Ukraine
phone: +38 (044) 462-48-21, +38 (067) 469-53-93
e-mail: kdkako@ukr.net

КОПІЯ
РІШЕННЯ № 70/2023

«24» травня 2023 року

місто Київ

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Київської області у складі членів дисциплінарної палати: голови палати Степанова Євгена Віталійовича, заступника голови палати Грязнової Любові Миколаївни, секретаря палати Лісниченко Єлизавети Сергіївни, членів палати Вороніної Наталії Юріївни, Качана Володимира Трохимовича, Маліневського Олега Миколайовича, Очкольди Миколи Геннадійовича, Павлова Миколи Олександровича, Фоя Олени Володимирівни, та Голови КДКА Поліщука Володимира Анатолійовича, розглянувши у відкритому засіданні, дистанційно – в режимі відеоконференції, дисциплінарну справу за скаргою адвокатів Титикала Романа Сергійовича, Костіна Іллі Павловича стосовно адвоката Медведчука Віктора Володимировича (Свідectво про право на заняття адвокатською діяльністю № 001 від 25.03.1994 р., видане Київською міською КДКА), за ознаками дисциплінарного проступку, передбаченого пунктами другим, третім частини 2 статті 34 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», заслухавши повідомлення члена дисциплінарної палати КДКА Київської області Степанова Є.В. про результати перевірки, пояснення скаржників – адвокатів Титикала Р.С., Костіна І.П., –

ВСТАНОВИЛА:

Процедура розгляду скарги

1. «27» січня 2023 року на адресу КДКА м. Києва за вх. № 01/17-3/10-23 надійшла скарга адвокатів Титикала Романа Сергійовича, Костіна Іллі Павловича щодо адвоката Медведчука Віктора Володимировича, який обліковується в Раді адвокатів м. Києва та з проханням позбавлення його права на заняття адвокатською діяльністю.
2. «30» січня 2023 року на Е-адресу КДКА м. Києва за вх. №3/10-23 надійшла підписана ЕЦП заява від адвоката Волоса Андрія Сергійовича щодо приєднання до скарги адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П. щодо адвоката Медведчука Віктора Володимировича з проханням позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю.

3. «30» січня 2023 року Т.в.о. керівника юридичної особи КДКА м. Києва Гнатюк Т.В. листом за своїм підписом (вих. № 02/16-3/10/-23 від 30.01.2023 року), на виконання рішення Ради адвокатів України від «15» грудня 2021 року № 130 «Про передачу справ Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури м. Києва до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури для подальшого розподілу», скаргу адвокатів Титикала Р.С., Костіна І.П. щодо адвоката Медведчука В.В. та з проханням позбавлення його права на заняття адвокатською діяльністю та заяву підписану ЕЦП адвоката Волоса А.С. щодо приєднання до скарги адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П. щодо адвоката Медведчука В.В., було передано до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури для подальшого скерування та розгляду в КДКА іншого регіону.
4. «31» січня 2023 року листом ВКДКА за вих. № 144 скаргу адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П. щодо адвоката Медведчука В.В., разом із заявою адвоката Волоса А.С. щодо приєднання до скарги, було надіслано до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Київської області для розгляду по суті.
5. «02» лютого 2023 року на адресу КДКА Київської області надійшов лист Голови ВКДКА Вилкова С.В., разом зі скаргою та всіма іншими матеріалами.
6. «06» лютого 2023 року на адресу КДКА Київської області надійшла заява скаржника, адвоката Титикало Р.С., в доповнення до їхньої з адвокатом Костіним І.П. скаргою, а також з квитанціями про внесення плати за внесення відомостей до Реєстру дисциплінарних проваджень.
7. «06» лютого 2023 року скарга передана до дисциплінарної палати КДКА Київської області для перевірки відомостей про дисциплінарний проступок адвоката Медведчука В.В.
8. «08» лютого 2023 року Голова дисциплінарної палати КДКА Київської області Степанов Є.В., в порядку надходження та черговості розподілу скарг між членами дисциплінарної палати, доручив члену дисциплінарної палати Степанову Є.В. провести перевірку відомостей, викладених у скарзі.
9. «08» лютого 2023 року заяву адвоката Волоса А.С. щодо приєднання до скарги адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П. щодо адвоката Медведчука В.В. було залишено без розгляду, оскільки Положення про порядок прийняття та розгляду скарг щодо неналежної поведінки адвоката, яка може мати наслідком його дисциплінарну відповідальність, яке затверджене рішенням РАУ № 120 від 30.08.2013 року зі змінами та доповненнями, не містить такого поняття (дії) як приєднання до скарги.
10. «10» лютого 2023 року на адресу КДКА Київської області за вх. № 102 надійшла заява від адвоката Титича Віталія Миколайовича щодо приєднання до скарги адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П. щодо адвоката Медведчука Віктора Володимировича з проханням позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю.

11. «10» лютого 2023 року листом вих. № 120, який був направлений за адресами зазначеними у скарзі, член дисциплінарної палати КДКА Київської області Степанов Є.В. звернувся до адвоката Медведчука В.В. з повідомленням про проведення щодо нього перевірки для отримання письмового пояснення адвоката Медведчука В.В. по суті порушених питань в строк до 23.02.2023 року.
12. «14» лютого 2023 року на адресу КДКА Київської області за вх. № 109 надійшла заява від адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П. в доповнення до їхньої скарги щодо дисциплінарних проступків адвоката Медведчука В.В.
13. «14» лютого 2023 року заяву адвоката Титича В.М. щодо приєднання до скарги адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П. щодо адвоката Медведчука В.В. було залишено без розгляду, оскільки Положення про порядок прийняття та розгляду скарг щодо неналежної поведінки адвоката, яка може мати наслідком його дисциплінарну відповідальність, яке затверджене рішенням РАУ № 120 від 30.08.2013 року зі змінами та доповненнями, не містить такого поняття (дії) як приєднання до скарги.
14. «21» лютого 2023 року на адресу КДКА Київської області за вх. № 143 надійшла заява від адвоката Дерев'янчука Володимира Анатолійовича щодо приєднання до скарги адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П. щодо адвоката Медведчука Віктора Володимировича з проханням позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю.
15. «22» лютого 2023 року заяву адвоката Дерев'янчука В.А. щодо приєднання до скарги адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П. щодо адвоката Медведчука В.В. було залишено без розгляду, оскільки Положення про порядок прийняття та розгляду скарг щодо неналежної поведінки адвоката, яка може мати наслідком його дисциплінарну відповідальність, яке затверджене рішенням РАУ № 120 від 30.08.2013 року зі змінами та доповненнями, не містить такого поняття (дії) як приєднання до скарги.
16. «22» лютого 2023 року листом вих. № 170, який був направлений за адресою, зазначеною у листі ВКДКА вих. № 144 від 31.01.2023 як робоче місце адвоката Медведчука В.В., член дисциплінарної палати КДКА Київської області Степанов Є.В. звернувся до адвоката Медведчука В.В. з повідомленням про проведення щодо нього перевірки для отримання письмового пояснення адвоката Медведчука В.В. по суті порушених питань в строк до 06.03.2023 року.
17. «06» березня 2023 року член дисциплінарної палати КДКА Київської області Степанов Є.В., звернувся до Ради адвокатів м. Києва з листом (запитом) вих. № 198 від 06.03.2023 з проханням про надання актуального витягу з Єдиного реєстру адвокатів України з повною інформацією стосовно адвоката Медведчука Віктора Володимировича (Свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № 001 від 25.03.1994 року, видане Київською міською КДКА), а також інформацією про наявність/відсутність в адвоката дисциплінарних стягнень в минулому, оскільки адвокат обліковується в Раді адвокатів м.

Києва, а в Раді адвокатів Київської області відсутня відповідна інформація (в тому числі щодо актуальної адреси робочого місця адвоката).

18. «06» березня 2023 року член дисциплінарної палати КДКА Київської області Степанов Є.В., звернувся до Печерського районного суду м. Києва з листом (запитом) вих. № 199 від 06.03.2023 з проханням про надання певної інформації та судових рішень, які стосуються кримінального провадження № 2201613000000212 від 19.08.2016 року.

19. «20» березня 2023 року на Е-адресу КДКА Київської області, а також «28» березня 2023 року на поштову адресу КДКА Київської області, надійшла відповідь на лист (запит) щодо надання актуального витягу з Єдиного реєстру адвокатів України з повною інформацією стосовно адвоката Медведчука Віктора Володимировича (Свідectво про право на заняття адвокатською діяльністю № 001 від 25.03.1994 року, видане Київською міською КДКА), а також інформацією про наявність/відсутність в адвоката дисциплінарних стягнень в минулому.

20. «21» березня 2023 року листом вих. № 255, який був направлений за адресою актуального витягу з ЄРАУ – як додаткове робоче місце адвоката Медведчука В.В., а також за зазначеною в ЄРАУ електронною адресою адвоката Медведчука В.В., член дисциплінарної палати КДКА Київської області Степанов Є.В. звернувся до адвоката Медведчука В.В. з повідомленням про проведення щодо нього перевірки для отримання письмового пояснення адвоката Медведчука В.В. по суті порушених питань в строк до 30.03.2023 року.

21. «29» березня 2023 року дисциплінарна палата КДКА Київської області прийняла протокольне рішення, яким продовжила строки перевірки за скаргою Титикало Романа Сергійовича, Костіна Іллі Павловича стосовно адвоката Медведчука Віктора Володимировича до 14 квітня 2023 року.

22. «29» березня 2023 року на адресу КДКА Київської області за вх. № 269 надійшла заява адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П. про відвід члену дисциплінарної палати КДКА Київської області Бірюковій Аліні Миколаївні.

23. «06» квітня 2023 року на адресу КДКА Київської області за вх. № 290 надійшов лист (вих. № 1378/23 від 27.03.2023) за підписом Голови Печерського районного суду м. Києва Р. Козлова на запит члена дисциплінарної палати КДКА Київської області Степанова Є.В. (вих. № 199 від 06.03.2023).

24. «12» квітня 2023 року на Е-адресу КДКА Київської області за вх. № 303 надійшов лист від представника Медведчука В.В. – адвоката Каліннікова Олексія Валерійовича, повноваження якого підтвержені ордером та витягом з договору про надання правової допомоги, до якого були долучені письмові пояснення з додатками адвоката Медведчука В.В., за підписом останнього.

25. «13» квітня 2023 року член дисциплінарної палати КДКА Київської області Степанов Є.В. подав на розгляд дисциплінарної палати КДКА Київської області скаргу про дисциплінарний проступок адвоката, довідку та всі матеріали перевірки.
26. «19» квітня 2023 року на засіданні дисциплінарної палати КДКА Київської області розглянуто заяву адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П. про відвід члена дисциплінарної палати КДКА Київської області Бірюкової А.М. та відмовлено в її задоволенні (про що ухвалено відповідне протокольне рішення).
27. «19» квітня 2023 року на засіданні дисциплінарної палати КДКА Київської області розглянуто було заяву про самовідвід члена дисциплінарної палати КДКА Київської області Бірюкової А.М., поданий нею з інших підстав, ніж заява про відвід, та прийнято рішення про задоволення поданої членом дисциплінарної палати КДКА Київської області заяви про самовідвід (про що ухвалено відповідне протокольне рішення).
28. «19» квітня 2023 року КДКА Київської області у складі членів дисциплінарної палати прийняла рішення № 50/2023, яким порушила дисциплінарну справу відносно адвоката Медведчука Віктора Володимировича (Свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № 001 від 25.03.1994 року, видане Київською міською КДКА), призначивши її до розгляду на 12 год. 00 хв. «24» травня 2023 року за адресою: м. Київ, вул. Кирилівська, 15 (1-й поверх).
29. «17» травня 2023 року на Е-адресу КДКА Київської області надійшов лист від представника адвоката Медведчука В.В. – адвоката Каліннікова О.В., до якого були долучені письмові пояснення по суті порушених у дисциплінарному провадженні питань за скаргою, поданою адвокатами Титикало Р.С. і Костіним І.П. (з додатками), а також заяву про відвід членів дисциплінарної палати та Голови КДКА Київської області (з додатками), які були підписані адвокатом Медведчуком В.В.
30. «24» травня 2023 року у відкритому засіданні, дистанційно – в режимі відеоконференції, було розглянуто заяву адвоката Медведчука В.В. про відвід членів дисциплінарної палати та Голови КДКА Київської області та прийняті відповідні рішення про відмову в задоволенні відводів (про що ухвалено відповідне протокольне рішення). Крім цього, керуючись положеннями статті 40 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», п. 45, п. 46 Положення про порядок прийняття та розгляду скарг щодо неналежної поведінки адвоката, яка може мати наслідком його дисциплінарну відповідальність, яке затверджене рішенням Ради адвокатів України від «30» серпня 2014 року № 86, дисциплінарна палата КДКА Київської області прийшла до висновку про можливість розгляду даної дисциплінарної справи без участі адвоката Медведчука В.В. та його представника, оскільки останні були завчасно та у встановлені строки повідомлені про місце, день і час засідання (докази чого наявні в матеріалах справи), а від зазначених осіб не надходили будь-які заяви чи клопотання про відкладення розгляду справи; також взято до уваги те, що є загальновідомим фактом перебування адвоката Медведчука В.В. поза межами України.

Виклад позицій та доводів учасників дисциплінарного провадження

31. Скарга була обґрунтована тим, що описуваною в ній поведінкою адвоката Медведчука В.В. ним, на думку авторів скарги, були вчинені дисциплінарні проступки, які полягають у порушенні присяги адвоката України та правил адвокатської етики, що підриває авторитет адвокатури України.

32. Так, автори скарги зазначали, що Медведчук В.В., закінчивши в 1978 році юридичний факультет КНУ ім. Т. Шевченка, був скерований на роботу адвокатом до Київської міської колегії адвокатів та під час роботи в ній вів «особливі» справи, які, на їхню думку, через свою специфіку, доручалися не всім адвокатам. Серед особливо резонансних справ, у яких Медведчук В.В. брав участь як адвокат, були судові процеси над літераторами-дисидентами Юрієм Литвином, Василем Стусом, Миколою Куцевичем та директором ЧАЕС Віктором Брюхановим.

33. Скаржники зазначали, що Медведчука В.В. звинувачують в саботуванні захисту Василя Стуса, що призвело до тюремного ув'язнення останнього та його подальшої смерті в радянському карцері. Як на доказ підтвердження цих фактів, адвокати Титикало Р.С., Костін І.П. наводять книгу «Нарцис», авторства Дмитра Чобіта, після виходу якої, Віктором Медведчуком у Печерський районний суд міста Києва був скерований позов до автора книги щодо визнання 99 фактів, опублікованих в книзі, такими, що не відповідають дійсності, ганьблять честь, гідність та ділову репутацію позивача.

34. Заявники також вказували на те, що вищезазначені позовні вимоги Медведчука В.В. Печерським районним судом міста Києва були задоволені, який зобов'язав спростувати відповідну інформацію та виплати грошову компенсацію, проте згодом це рішення було оскаржено у Верховному Суді України, який 04.07.2007 прийняв судове рішення, яким були відхилені всі вимоги Медведчука В.В. щодо визнання епізодів книг недостовірними.

35. Таким чином, авторами скарги – адвокатами Титикалом Р.С., Костіним І.П. стверджується, що 04.07.2007 Верховний Суд України ухвалив рішення, визнавши, що оскаржувані Медведчуком В.В. фрагменти книги «Нарцис» відповідають дійсності. Заявники також наводять за текстом своєї скарги один із таких фрагментів: *«Незабаром після того, як Віктор Медведчук освоївся на новій для себе роботі, він потрапив у спеціальну групу дуже довірених адвокатів, яким органи МВС і КДБ доручали вести важливі для них справи. Серед особливо резонансних, у яких В. Медведчук брав участь як адвокат, були судові процеси над літераторами-дисидентами Юрієм Литвином, Василем Стусом, директором Чорнобильської АЕС Віктором Брюхановим»*, що на думку скаржників прямо свідчить про порушення Віктором Медведчуком присяги адвоката та здійснення дій, що підривають авторитет адвокатури.

36. Далі, авторами скарги наводяться етапи подальшої професійної діяльності Медведчука В.В., який за їхніми твердженнями з 1989 до 1991 року працював завідувачем юридичної консультації Шевченківського району м. Києва, в 1990 році став президентом Співки адвокатів України, а в період з 1990 до 1991 років був членом правління Співки адвокатів

СРСР від України; з 1991 року обіймав посаду президента Міжнародної адвокатської компанії «БіАйЕм», а вже у незалежній Україні отримав свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № 1 від 25.03.1994 року, видане Київською міською КДКА.

37. Окрім цього, скаржники стверджують, що Медведчук В. має українофобні та проросійські погляди, є кумом президента російської федерації володимира путіна, прихильником «федеративного устрою» України, а також критикується за недекларування майна.

38. Щодо порушення Медведчуком Віктором Володимировичем, як адвокатом, присяги та правил адвокатської етики, то скаржниками в обґрунтування зазначеного було наведено наступне.

39. Текст присяги адвоката України, відповідно до Закону України «Про адвокатуру» в редакції 1992 року, що була чинна на момент отримання Медведчуком В. свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, звучав таким чином: «Я, прізвище адвоката, беручи на себе обов'язки адвоката, урочисто клянусь: у своїй професійній діяльності суворо додержуватися законодавства України, міжнародних актів про права і свободи людини, правил адвокатської етики, з високою громадянською відповідальністю виконувати покладені на мене обов'язки, бути завжди справедливим і принциповим, чесним і уважним до людей, суворо зберігати адвокатську таємницю, всюди і завжди берегти чистоту звання адвоката, бути вірним Присязі».

40. Відповідно до статті 1 Закону України «Про адвокатуру», в редакції 1992 року, адвокатура України покликана, згідно з Конституцією України, сприяти захисту прав, свобод та представляти законні інтереси громадян України, іноземних громадян, осіб без громадянства, юридичних осіб та надавати їм іншу юридичну допомогу. Відповідно до статті 7 цього ж Закону, при здійсненні свої професійних обов'язків адвокат зобов'язаний неухильно додержуватися вимог чинного законодавства, використовувати всі передбачені законом засоби захисту прав і законних інтересів громадян та юридичних осіб і не має права використовувати свої повноваження на шкоду особі, в інтересах якої прийняв доручення, та відмовитися від прийнятого на себе захисту підозрюваного, обвинуваченого, підсудного.

41. Як зазначається скаржниками далі, принципи, що були закладені в Законі України «Про адвокатуру», в редакції 1992 року, знайшли своє відображення в новому Законі України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». Так, відповідно до статті 11 зазначеного Закону, текст присяги адвоката України звучить наступним чином: «Я, (ім'я та прізвище), урочисто присягаю у своїй адвокатській діяльності дотримуватися принципів верховенства права, законності, незалежності та конфіденційності, правил адвокатської етики, чесно і сумлінно забезпечувати право на захист та надавати правову допомогу відповідно до Конституції України і законів України, з високою відповідальністю виконувати покладені на мене обов'язки, бути вірним присязі».

42. Скаржники також наводять зміст статті 3 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» відповідно до якої правовою основою діяльності адвокатури України є Конституція України, Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», інші законодавчі акти України, констатуючи, що водночас згідно зі статтею 4 цього ж Закону адвокатська діяльність здійснюється на принципах верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів, та, підсумовуючи усе вищевикладене, роблять наступний висновок: *«Таким чином, непохитні правила існування адвокатури щодо захисту прав клієнтів та дотримання адвокатом діючого законодавства, діяли завжди, навіть у часи СРСР»*, роблячи при цьому також посилання на статтю 19 Закону УРСР «Про затвердження Положення про адвокатури Української РСР».

43. Що стосується обґрунтувань на порушення адвокатом Медведчуком В.В. правил адвокатської етики, то скаржниками було зазначено про те, що перші Правила були схвалені Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури 1-2 жовтня 1999 року, при цьому Закон України «Про адвокатуру», в редакції 1992 року, вимагав дотримання правил адвокатської етики як одного з найважливіших обов'язків адвоката.

44. Зокрема, відповідно до статті 6 зазначених вище правил, у своїй професійній діяльності адвокат зобов'язаний дотримуватися чинного законодавства України, сприяти утвердженню та практичній реалізації принципів верховенства права та законності, вживати всі свої знання і професійну майстерність для належного захисту і представництва прав та законних інтересів громадян і юридичних осіб. Адвокат не має права в своїй професійній діяльності вдаватися до засобів та методів, які суперечать чинному законодавству або цим Правилам. У своєму приватному житті адвокат також зобов'язаний дотримуватися закону, не вчиняти правопорушень і не сприяти зумисно їх скоєнню іншими особами.

45. У своїй скарзі скаржники також наводять зміст статті 7 Правил, відповідно до якого, у межах дотримання принципу законності адвокат зобов'язаний у своїй професійній діяльності виходити з переваги інтересів клієнтів перед своїми власними інтересами, інтересами колег, партнерів, співробітників, інтересами законних представників клієнтів, або їх опікунів, піклувальників та інших осіб, а також будь-якими іншими міркуваннями.

46. Надалі скаржники наголошують на тому, що прийняття нового Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» 05.07.2012, обумовило нову редакцію Правил адвокатської етики, з урахуванням законодавчих змін і зазначають про те, що у всіх подальших редакціях Правил адвокатської етики (від 17.11.2012, від 09.06.2017 і від 15.02.2019), зокрема у статтях 7, 8 зберігається основа, закладена у Правилах 1999 року – це вимоги до адвоката дотримуватися законності та домінантність інтересів клієнта, з огляду на що, скаржники роблять наступний висновок: *«Таким чином, змін у законодавстві в частині неприпустимості адвокату діяти всупереч інтересам клієнта та порушувати законодавство за весь час незалежності України та існування адвокатури як інституції, не відбулось»*.

47. Виходячи з викладеного, скажники стверджують про те, що між тим, адвокат Медведчук В. систематично, протягом тривалого часу здійснення адвокатської діяльності, порушував принципи існування адвокатури – домінантність інтересів клієнта, незалежність та дотримання діючого законодавства. Як приклади таких порушень скажниками наведено наступне.

48. *Справа Юрія Литвина*

Скажники зазначають, що Юрій Литвин отримав 3 роки позбавлення волі у колонії суворого режиму, а в останньому слові так оцінив захист з боку Медведчука: *«Пасивність мого адвоката Медведчука в захисті обумовлена не його професійним профанством, а тими вказівками, які він одержав згори, і підлеглістю: він не сміє розкривати механізму вчиненої проти мене провокації. Адвокатська участь у таких справах зведена нанівець – це ще одне свідчення відсутності в СРСР інституту адвокатури при розгляді політичних справ, де садять людей «інакодумуючих».*

В підтвердження чого, скажниками робиться посилання на таке джерело: Юрій Литвин. Останнє слово підсудного. – Сучасність. – 1981. – Ч. 1 (241). – С. 119., посилання на наукове дослідження <https://www.istpravda.com.ua/articles/2020/07/9/157794/>, а також на додані до скарги копії матеріалів архівної справи щодо Ю. Литвина.

49. *Справа Василя Стуса*

Автори скарги стверджують, що адвокатом Василя Стуса, Медведчука затвердили незважаючи на численні протести обвинуваченого, а сам суд проходив за зачиненими дверима. Відомий письменник, правозахисник, громадський діяч і друг Стуса Євген Сверстюк згадував: *«Коли Стус зустрівся з призначеним йому адвокатом, то відразу почув, що Медведчук є людиною комсомольського агресивного типу, що він його не захищає, не хоче його розуміти і не цікавиться його справою. І Стус відмовився від послуг цього адвоката»*, в зазначення чого, скажники наводять посилання на: <https://web.archive.org/web/20070927192445/http://exlibris.org.ua/medv/03.html>.

Також, на думку скажників, про методи захисту, які використовував Медведчук свідчить наступне: *«Адвокат у своїй промові сказав, що всі злочини Стуса заслуговують покарання, але він просить звернути увагу на те, що Стус, працюючи у 1979–1980 рр. на підприємствах Києва, виконував норму; крім того, він переніс тяжку операцію шлунка»*, що підтверджується протоколом засідання.

Скажники констатують, що суд засудив Василя Стуса до максимального покарання – 10 років таборів особливого режиму і 5 років заслання. Загинув Стус 4 вересня 1985 року в тюремному карцері табору особливого режиму. Крім того всього, адвокат Медведчук визнав вину підзахисного, при тому, що сам «підзахисний Стус В. наявність існування вини у своїх діях» (скажники, очевидно, мали на увазі: *заперечував існування вини у своїх діях*). Визнаючи в суді вину свого підзахисного Стуса В. (при запереченні вини самим підзахисним), адвокат Медведчук порушив свій професійний обов'язок, фактично відмовився від захисту Стуса В., чим грубо порушив право останнього на захист у суді (також підтверджується протоколом судового засідання).

Як докази вищезазначеного, скажники посилаються на копії матеріалів архівної справи щодо В. Стуса.

50. *Справа Миколи Кунцевича*

У 1985 році Медведчука, як зазначають скаржники, призначають захищати дисидента Миколу Кунцевича і після того, як прокурор вимагав підсудному 3 роки позбавлення волі, адвокат у слові захисту заявив: *«Я повністю згоден з товаришем прокурором щодо міри покарання. Але, за незрозумілими для мене причинами, товариш прокурор забув про те, що підсудний ще не відбув один рік та дев'ять місяців із попереднього терміну. Вважаю, що необхідно додати цей термін до нового покарання»* і суд урахував це прохання. Як докази зазначеного, скаржниками робиться посилання на копії матеріалів архівної справи щодо М. Кунцевича.

51. *Справа Віктора Брюханова*

Скаржники стверджують, що від послуг адвоката Медведчука В.В. спочатку хотів відмовитися і Брюханов, який згодом теж сказав, що його «ніхто не захищав»: *«Процес був закритим. Всередину пускали лише журналістів. Я спочатку відмовився від адвоката, бо розумів, що справа вирішена завчасно, але згодом дружина мене умовила... Суддя Верховного Суду виніс той вирок, який від нього вимагали. Гадаю, якби для мене знайшли "розстрільну" статтю, то її розстріляли б. Але не знайшли»,* в підтвердження чого скаржники зазначають про Інтерв'ю Брюханова – «Факти», 18 жовтня 2000.

52. Надалі, автори скарги знову ж таки зазначають про те, що Медведчук В.В. почав здійснювати адвокатську діяльність ще в часи СРСР і продовжують, що той першим отримав свідоцтво адвоката в незалежній Україні.

53. З самого початку прийняття Закону України «Про адвокатуру», Медведчук В.В., будучи адвокатом, займав вищі посади в органах державного управління та в органах адвокатського самоврядування. Зокрема, вказується на те, що Медведчук В.В. з 1994 року був членом Координаційного комітету з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю при Президенті України (1994-1999), Головою Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури України, з 1995 року – член Ради роботодавців і товаровиробників при Президенті України (1995-2000), а з 1996 року – радник Президента України з питань податкової політики (1996-2000).

54. Далі, скаржниками зазначається про те, що у 1997 році Медведчука В.В. було обрано народним депутатом України другого скликання за Іршавським виборним округом № 171, він був членом Комітету з питань законності і правопорядку (1997-1998), членом Координаційної Ради з питань судово-правової реформи при Президенті України (1997-2000), членом Вищої економічної Ради Президента України, членом Державної комісії з проведення в Україні адміністративної реформи. У 1998 році був обраний народним депутатом України третього скликання, став заступником Голови Верховної Ради України, яким працював у 1998-2000 роках, член Вищої ради юстиції, член Координаційної Ради з питань місцевого самоврядування, Заступник голови Координаційної Ради з питань внутрішньої політики, очолював ТСК з підготовки і попереднього розгляду проекту нової редакції Цивільного кодексу України, а також з опрацювання та підготовки до розгляду Верховною Радою України проекту Господарського (комерційного) кодексу України (1998), з 1999 року – Голова

Національної Ради з питань молодіжної політики при Президенті України. З 1 лютого 2000 р. по 13 грудня 2001 Медведчук В.В. обіймав посаду Першого Заступника Голови Верховної Ради України, з 2002 року був народним депутатом України четвертого скликання, у 2002 – 2005 роках Главою Адміністрації Президента України.

55. Скаржники переконані, що перебування Медведчука В.В. на вищезазначених посадах, особливо на посаді Голови Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури, унеможливило будь-які дії активної частини суспільства щодо критичного ставлення до ділової репутації адвоката Медведчука В.В.

56. Таким чином, інформація щодо поведінки Медведчука В.В., до набуття чинності Законом України «Про адвокатуру», не могла бути загальновідомою і не могла бути використана як підстава для позбавлення Медведчука статусу адвоката. В той же час, у судових процесах проти дисидентів в часи СРСР адвокат Медведчук В. знехтував основним принципом адвокатури – незалежність та домінантна інтересів клієнта.

57. Щодо порушення В. Медведчуком конституційних засад, Присяги адвоката, правил адвокатської етики, а також ведення діяльності, що шкодить українському народу та державі, то зазначені дії, скаржниками вбачається у наступному.

58. Зокрема, Віктор Медведчук вів та до цього часу відкрито веде проросійську пропаганду, направлену на знищення України як незалежної держави.

59. Так, він заявив у 2001 році, що будітмо з усіх існуючих в Україні православних юрисдикцій єдиною законною та канонічною є російська церква УПЦ МП, на підтвердження чого у скарзі робиться посилання на Інформаційний вісник. Під загальною редакцією В. Анісімова. Випуск № 4-6. К.: Прес-служба УПЦ, 2002. – с. 58.

60. На президентських виборах 2004 року підтримав Віктора Януковича, на підтвердження чого наводиться посилання: <https://day.kyiv.ua/ru/article/podrobnosti/vybory-2004-7>.

61. 17 березня 2014 року США ввели персональні санкції проти переліку осіб, які загрожують миру, безпеці, стабільності, суверенітету та територіальній цілісності України, та за підрив демократичних інститутів і процесів в Україні. Так, у цьому списку осіб, знаходиться і Віктор Медведчук. Він звинувачується урядом США в наданні суттєвої фінансової, матеріальної та технологічної підтримки Януковичу, і в тому, що він є одним із лідерів організації «Український вибір», члени якої займаються діями чи політикою, які підривають демократичні процеси або установи в Україні та загрожують миру, безпеці, стабільності, суверенітету та територіальній цілісності України.

62. Також, із відкритих джерел наявна інформація про те, що 18 липня 2017 року, в Криму, Медведчук В.В. зустрічався з президентом росії володимиром путіним та обговорював питання, зміст яких недоступний широкій громадськості України.

63. У березні 2018 року пов'язані з Медведчуком В.В. особи, були затримані за справою Рубана – Савченко.
64. На початку 2019 року стало відомо, що Медведчука було внесено до бази сайту «Миротворець», про що наведено посилання на Центр «Миротворець» – українського сайт та громадську організацію, які публікують дані про людей, що вважаються авторами сайту ворогами України, або «дії яких мають ознаки злочинів проти національної безпеки України, миру, безпеки людини та міжнародного права» (сайт якої було створено в грудні 2014 року українським політиком і активістом Георгієм Тука).
65. Також, скаржники звертають увагу на те, що в лютому 2019 року, в програмі «Мага» на телеканалі «112» Медведчук В.В. сказав: *«Я особисто прихильник федеративного устрою, завжди ним був і залишусь, бо вважаю, що федеративний устрій – це єдині ліки від розпаду нашої країни»*, а через два роки в ефірі пропагандистського каналу “Russia Today” знов заявив: *«Я завжди виступав та виступаю за те, що Україна має затвердити федеративний устрій»* (робиться посилання на https://web.archive.org/web/20220219113450/https://.youtube.com/watch?v=6ztOMP_41cQ).
66. У червні 2019 року Медведчук В.В. заявив, що негативно ставиться до більшості українців і йому все одно, що вони до нього негативно ставляться (посилання: https://lb.ua/news/2019/06/19/429936_medvedchuk_priznalsya_nelyubvi.html).
67. Скаржники надалі продовжують зміст своєї скарги тим, що зазначають про зустрічі Медведчука В.В. із президентом рф путіним у березні 2020 року, 06 жовтня 2020 року у Ново-Огарьово, на якій путіним було сказано наступне: *«Дуже раді, що в Україні є такі політичні сили, які чесно і відкрито висловлюють свою позицію. Росія – за вибудовування російсько-українських відносин»*.
68. 11 травня 2021 року Медведчуку В., разом із його партнером Козаком Т., була оголошена підозра у державній зраді, а 13 травня 2021 року Медведчуку В.В. обрано запобіжний захід у вигляді цілодобового домашнього арешту, замість взяття під варту як це пропонувалося прокурором. 21 травня 2021 року Київський апеляційний суд розглянув апеляцію та залишив в силі вищевказане судове рішення.
69. 09 липня 2021 року Печерський районний суд м. Києва оголосив про продовження запобіжного заходу у вигляді цілодобового домашнього арешту до 07 вересня, а 02 вересня зазначений запобіжний захід – було продовжено ще на два місяці.
70. 11 жовтня 2021 року Медведчук В.В. отримав клопотання про арешт із заставою на 1 млрд. грн., до цього йому було вручена підозра в державній зраді і пособництві тероризму.
71. 26 лютого 2022 року Генеральна прокуратура доручила Національній поліції перевірити перебування Медведчука В.В. за тією адресою, де він мав перебувати під домашнім арештом, проте там його вже не знайшли, 27 лютого Генеральний прокурор

Венедиткова І.В. заявила, що Медведчук втік з Києва, порушивши правила домашнього арешту.

72. 12 квітня 2022 року Медведчука В.В. було затримано в ході спецоперації СБУ.

73. 16 квітня 2022 року Личаківський суд Львова арештував Медведчука В.В., без права внесення застави. Також, ДБР інкримінувало Медведчуку В.В. незаконний експорт нафтопродуктів, які впродовж 2017 – 2018 років компанія зі сфери впливу Медведчука вивозила залізничним та автотранспортом, будучи позначеним як непідакцизний газовий конденсат. Попередня оцінка недоотриманих коштів склала 7, 8 млн. грн. 22 червня Личаківський суд Львова заарештував майно В. Медведчука, того ж дня був продовжений арешт Медведчука В.В. до 9 серпня.

74. В подальшому, Медведчука В.В. було обміняно на 200 українських військових, в т.ч. п'ятох командирів оборони Маріуполя.

75. У 2023 році Президент України В. Зеленський заявив, що припинив громадянство України Віктора Медведчука, після цього Верховна Рада України проголосувала за позбавлення його депутатського мандату.

76. Також, Титиколо Р.С., Костін І.П. у своїй скарзі зазначили про те, що відповідно до Указу Президента України в лютому 2021 року, на В. Медведчука, його дружину О. Марченко, а також його соратника Т. Козака з його дружиною, були накладені санкції РНБО за продаж нафтопродуктів терористичним організаціям Л/ДНР. Іншим рішенням РНБО було дано доручення на повернення до державної власності т.з. «труби Медведчука», нафтопродуктів «Самара-Західний напрямок».

77. Крім цього, скаржниками підкреслюється, що після вторгнення російської федерації в Україну, прізвище Медведчука неодноразово згадується у відкритих джерелах засобів масової інформації, зокрема, в контексті спроби його ганебної втечі з України, яка негативно розцінювалася та активно засуджувалася суспільством.

78. У своїй скарзі Титикало Р.С., Костін І.П. також стверджують, що Віктор Медведчук, на сьогоднішній день, після його обміну, продовжує активно та відкрито вести проросійську пропаганду. Зокрема, він написав статтю для прокремлівської газети «Известия» звинувативши Захід і керівництво України у розв'язанні війни проти росії (наведене посилання: <https://iz.ru/1454275/viktor-medvedchuk/ukrainskii-sindrom-anatomiiia-sovremennogo-voennogo-protivostoianiiia>).

79. На думку скаржників, у зазначеній статті Медведчук В.В. повторює наративи керівництва РФ про те, що Захід не врахував її інтересів і зараз не хоче припинення війни.

80. Так, у згаданій статті, Медведчук В.В., зокрема, зазначає: *«Если кто-то говорит, что собирается строить с соседями новый мир, но просто продавливает свои интересы, не считаясь ни с чем, даже с войной, даже с ядерной, то, очевидно, ничего он строить не*

собирается. Так вел себя экс-президент Украины Порошенко, так ведет себя нынешний президент Зеленский, но не только они.

В Украине политики, журналисты, общественные активисты, которые говорили о мире и добрососедских отношениях с Россией, были репрессированы до военного столкновения, их СМИ без всяких законных оснований закрыли, а имущество грабительно захватили.

Бизнес юго-востока во многом завязан на России, ее интересах, поэтому конфликт перестал быть делом исключительно внутренним. Россия оказалась перед необходимостью не только защитить свои экономические интересы, но и международную честь и достоинство, в которой, как мы показали выше, ей было системно отказано. А уладить эту ситуацию оказалось некому».

81. Скаржники роблять висновок, що В. Медведчук, у цій своїй статті, виправдовує напад російської федерації на Україну, звірські вбивства цивільних громадян, окупацію територій України та зазначає, що у всьому винна влада України, а не країна-окупант. Більш того, Медведчук В.В. поширює неправдиву інформацію про репресії депутатів партії ОПЗЖ до «воєнного конфлікту» і навіть не називає війну війною.

82. На думку скаржників, наступні фрази В. Медведчука критикують надання допомоги країнам Європи та навіть погрози щодо ядерної війни: *«Казалось бы, есть еще европейская политика, но она массово поддерживает Зеленского, втягивая Европу в войну и собственный экономический кризис. Теперь уже не Европа учит Украину политике, а Украина учит Европу, как с помощью политики ненависти и непримиримости прийти к экономическому спаду и нищете. И если Европа будет и дальше продолжать эту политику, то ее затянет в войну, возможно и ядерную».*

83. Тож, у наведеному вище, скаржники вбачають те, що В. Медведчук цілеспрямовано закликає Європу відмовитися поставляти Україні зброю, фактично допомагаючи країні-окупанту захопити територію України (посягання на цілісність держави).

84. Потім, Медведчук В.В., на думку скаржників, вдається до відвертих погроз, зазначаючи про те, що потрібно або врахувати інтереси країни-окупанта, а якщо ні, то це призведе до ядерного конфлікту: *«И теперь выхода только два: сползает к мировой войне и ядерному конфликту или снова начинать процесс разрядки, для чего нужно учитывать интересы всех сторон. Но для этого нужно политически признать, что у России есть интересы, что их необходимо учитывать в строительстве новой разрядки».*

Украинский конфликт либо будет расти дальше, перекидываясь на Европу, другие страны, либо будет локализован и разрешен. Но как его разрешить, если в Украине безраздельно властвует партия войны, нагнетая военную истерию, которая уже вышла за пределы страны, а Запад это почему-то упрямо называет демократией? И эта партия войны бесконечное количество раз заявляет, что никакой мир ей не нужен, а нужно больше оружия и денег на войну. Эти люди построили на войне свою политику, бизнес, резко подняли свои международные рейтинги. В Европе и США их встречают овациями, им нельзя задавать неудобные вопросы, сомневаться в их искренности и

правдивості. Українська партія війни отримує триумф за триумфом, при цьому жодного воєнного перелома не спостерігається».

85. Отже, за висновком авторів скарги, на сьогоднішній день В. Медведчук продовжує відкрито підтримувати військову агресію російської федерації та політику «кремля», закликає сприяти окупантам, критикує надання Україні допомоги у війні, дії влади України та пропагує ідеї так званого «русского мира».

86. В той же час, як звертають увагу скажники, Захисники та Захисниці України продовжують боронити державу та покладають своє життя у цій звірській війні, що розв'язала російська федерація. Значна частина юридичної спільноти також приєдналася до лав Збройних Сил України та захищають країну від окупантів, а деякі адвокати героїчно загинули на війні. Тож, фраза В. Медведчука з погрозами про те, що у світу є два виходи: світова війна та ядерний конфлікт або «процес розрядки», але з урахуванням інтересів усіх сторін, а саме росії, що український конфлікт або зростатиме далі, перекидаючись на Європу та інші країни, або буде локалізований і вирішений, повністю знецінює життя загиблих і поранених захисників України. Більш того, фрази В. Медведчука про те, що сама Україна (її влада) винна у розгорненні «конфлікту» (останній навіть не називає це війною, від якої сам тікав) є образливими для всього українського суспільства. Фрази В. Медведчука щодо необхідності сприяти окупантам та враховувати їх інтереси беззаперечно є нетерпимими та такими, що порушують конституційні засади суверенітету та територіальної цілісності України, порушують присягу адвоката та правила адвокатської етики.

87. Скажники зауважують, що фактично Медведчук В.В. зазіхнув на невизнання України суверенною, незалежною, демократичною, соціальною та правовою державою, чим він порушив свій обов'язок, зокрема і як адвоката, дотримуватися верховенства права, законності, а також бути вірним присязі та виконувати норми Конституції України.

88. Підсумовуючи усе вищенаведене, скажники зазначають про те, що авторитет адвокатури та довіра до неї значно залежать від персонального складу адвокатського корпусу, а тому є важливим, щоб адвокат не допускав у професійній діяльності та в особистому житті будь-якої неналежної (недобросовісної, неетичної) поведінки, яка може, зокрема, негативно вплинути на суспільну довіру до адвокатури в цілому.

89. В той же час, В. Медведчук допустив поведінку, яка не узгоджується із загальноприйнятими правилами поведінки, як для представника юридичної спільноти, так і для суспільства в цілому.

90. Тож, наводячи зміст окремих положень Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», а саме преамбули Закону, ст. ст. 4, 21, 31, 32, 34, а також ст. 12 Правил адвокатської етики та підсумовуючи усе вищевикладене, скажники роблять висновок про те, що всі дії Медведчука В.В. на протязі багатьох років та до сьогодні були направлені на завдання шкоди Україні, українській ідеї, національній безпеці, зокрема від фіктивного захисту дисидентів до співпраці з державою агресором, що у свою чергу

дискредитує адвокатуру України. Також зазначають, що В. Медведчуком грубо порушується присяга адвоката України, що відповідно до ч. 2 ст. 32 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» є підставою для накладення на нього, як адвоката, дисциплінарного стягнення у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю.

91. Слід також зазначити, що скаржниками окремо викладено власне правове обґрунтування того, чому, на їхню думку, не мають значення строки щодо порушення Медведчуком В.В. принципів адвокатури.

92. Так, скаржники, які також є адвокатами, зазначають про те, що правове регулювання завжди здійснюється з певною метою, і у правовому акті закладаються певні ідеї, правовий ідеал, на досягнення якого він спрямований. В обґрунтування чого зроблено посилання на наступне джерело: Савенко М.Д. Буква і дух тлумачення правових норм.

93. Скаржники переконані в тому, що воля законодавця є втіленням поставленої ним мети правового регулювання в акті правотворчості. При цьому, законодавець усвідомлює ціннісну характеристику мети, відповідність її чинним на момент прийняття закону правовим принципам, цінностям, тобто воля є втіленням певних ідей, ідеалів. Отже, розкриття волі законодавця, яка міститься у правових нормах, можливе шляхом виявлення втілених у ній ідей, ідеалів, тобто за допомогою закладеного у них духу. Тому у всіх випадках, коли за допомогою букви закону не можна розкрити сенс правової норми, інтерпретатор обов'язково має використати дух, оскільки саме дух дозволяє повніше і правильніше розкрити зміст правової мети, особливо за наявності змістовних смислових розбіжностей, і йому необхідно віддати перевагу в з'ясуванні суті правової норми.

94. Як зазначають далі скаржники, вони, після системного аналізу норм Закону України «Про адвокатуру» в редакції 1992 року та діючого Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», вважають, що законодавець послідовно і непохитно вкладав в ідею цих законодавчих актів встановлення для адвокатів більш високих вимог морально-етичної поведінки, аніж для інших громадян. Причина цього є цілком зрозумілою – адвокатура може існувати тільки при довірі суспільства до цієї інституції.

95. Тому автори скарги вважають, що до розгляду їх скарги слід застосовувати поняття духу закону – відносно Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», а саме щодо вчинення адвокатом Медведчуком Віктором Володимировичем дисциплінарних проступків починаючи з 1979 року, тому що його професійна діяльність, як адвоката, мала широкий суспільний резонанс, в той час як його діяльність, як політика, призвела до збройної агресії РФ проти України.

96. На думку скаржників, законодавець вимагає від органів адвокатського самоврядування втілювати свою волю щодо дотримання адвокатської етики, через притягнення до дисциплінарної відповідальності. При цьому, за порушення присяги адвоката України та за грубе порушення правил адвокатської етики законодавець передбачив найсуворіше покарання – позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю. Тобто, на органи

адвокатського самоврядування законодавцем покладений обов'язок щодо контролю за дотриманням адвокатами присяги та правил адвокатської етики.

97. Скаржники констатують той факт, що зараз наша країна веде війну і відбиває збройну агресію РФ, за що платить найбільшу ціну за свободу – це життя своїх захисників, тому що Конституція України у статті 3 наголошує на тому, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

98. Державні інституції наразі застосовують концепцію «демократії, здатної себе захистити» («войовничої демократії»), сформульованої раніше до цього ЄСПЛ та згідно якої для стабільності демократичного конституційного ладу держава може здійснювати конкретні заходи з метою його захисту (§. 51, §. 59 рішення у справі «Фогт проти Німеччини» від 26 вересня 1995 року). Це має своє відображення у справі П/857/7/22, де Верховний Суд у своїй постанові зазначив про таке: *«134. Верховний Суд повністю поділяє розроблену ЄСПЛ концепцію «демократії, здатної себе захистити» («войовничої демократії»). На думку колегії суддів, у той час, коли Збройні Сили України, виконуючи свій конституційний обов'язок, борються від російських окупантів територіальну цілісність і недоторканість України та її суверенітет, інституції демократичної держави теж мають свою «войовничість», захищаючи державу, її демократичний конституційний лад, безпеку, права і свободи її громадян належними правовими засобами. Захист держави, її базових конституційних цінностей від руйнівного впливу політичних партій, які реалізують ідеологічні та пропагандистські нарративи агресора, становить таку нагальну суспільну потребу».*

99. Таким чином, на переконання скаржників, адвокатура як частина органів правосуддя, через органи адвокатського самоврядування, повинна вчиняти дії щодо втілення концепції «демократії, здатної себе захистити», тому притягнення до дисциплінарної відповідальності осіб, які вчинили злочини проти основ національної безпеки України, відповідають духу Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

100. З урахуванням усього вище приведеного, посилаючись на положення ст. ст. 31, 32, 33, 34, 35, 36 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», скаржники просять порушити дисциплінарну справу стосовно адвоката Медведчука Віктора Володимировича (свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № 1 від 25.03.1994 року, видане Київською міською КДКА) та притягнути останнього до дисциплінарної відповідальності, шляхом накладення на нього дисциплінарного стягнення у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю з наступним виключенням з Єдиного реєстру адвокатів України.

101. До своєї скарги її авторами були додані наступні матеріали: 1. Копію посвідчення учасника бойових дій на підтвердження підстав звільнення від плати за внесення відомостей до Реєстру дисциплінарних проваджень; 2. Письмова згода на обробку персональних даних Костіна І.П.; 3. Письмова згода на обробку персональних Титикала Р.С.; 4. Роздрукована стаття В. Медведчука «Український синдром. Анатомія сучасного

воєнного протистояння», оприлюднена на сайті газети «Ізвестія» 16.01.2023; 5. Роздруківка з Єдиного державного реєстру судового рішення: постанова Київського апеляційного суду від 19.03.2021 у справі № 753/12294/2019; 6. Роздруківка статті Р. Титикала «Роль Медведчука: Юрій Литвин і Василь Стус мали одного адвоката та загинули в одному таборі», оприлюднена інтернет-виданням «Історична правда» 26.01.2023; 7. Роздруківка статті Романа Тьгькало, Ильи Костина «Василий Стус: без шансів на захист. Чому Віктор Медведчук – суучасник убийства поета»; 8. Копія ухвали Судової колегії в кримінальних справах Верховного суду Української РСР у справі № 3151/Н90 від 02.08.1990 року; 9. Окремі роздруківки з засобів масової інформації щодо проросійської діяльності В. Медведчука.

102. У письмових поясненнях, які 12 квітня 2023 року надійшли на електронну адресу КДКА Київської області, адвокат Медведчук В.В. проти доводів скарги заперечив з наступних підстав.

103. Так, адвокат зазначав, що свою адвокатську діяльність він завжди здійснював на принципах верховенства права, незалежності, гуманізму та конфіденційності, як того вимагають засади Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

104. Медведчук В.В. також стверджував, що він завжди дотримувався присяги адвоката та правил адвокатської етики і за весь час зайняття своєю адвокатською діяльністю він жодного разу не притягувався до дисциплінарної відповідальності, а з 14 серпня 2019 року та до теперішнього часу своє право на заняття адвокатською діяльністю він зупинив згідно п. 1 ч. 1 ст. 31 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», на підставі власної заяви.

105. Разом з тим, незважаючи на те, що ним більше, ніж два останні роки не здійснюється адвокатська діяльність, він стверджує про те, що все одно дотримується своїх професійних прав і обов'язків відповідно до статусу, основних завдань адвокатури і принципів її діяльності, що визначені Конституцією України, Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Правилами адвокатської етики тощо.

106. Адвокат вважає, що скаржниками здійснено зловживання своїм правом на подання стосовно нього скарги, а в подальшому, також, були вчинені погрози членам КДКА, при цьому зазначаючи про таке.

107. Так, 30.01.2023 адвокатами Титикало Р.С., Костіним І.П., було подано до КДКА м. Києва скаргу щодо дисциплінарних проступків Медведчука В.В. та з проханням позбавити його права на заняття адвокатської діяльністю, а 31.01.2023 матеріали означеної скарги було передано для розгляду КДКА Київської області.

108. Як вважає адвокат Медведчук В.В. для об'єктивного розуміння істинної мети подання скарги стосовно його поведінки та діяльності, слід звернути увагу на обставини подання скарги, особи – ініціаторів (скаржників), їх суб'єктивне відношення до нього,

Медведчука В.В., а також попередні висловлювання, зокрема, щодо оцінки його адвокатської діяльності.

109. Так, адвокат Медведчук В.В. звертає увагу на те, що обидва скажники мають ідентичні політичні погляди, які протилежній його власним. При цьому, заявники не приховують цих поглядів, публічно їх висловлюють в інтернет-просторі, соціальних мережах і в засобах масової інформації.

110. Зокрема, скажник Ілля Костін є військовослужбовцем Збройних сил України, а інший скажник – адвокат Роман Титикало, поряд з адвокатською діяльністю, також займається політичною діяльністю (у 2020 році той був обраний депутатом до Київської обласної ради від партії «ЄС»).

111. Також, за твердженнями адвоката Медведчука В.В., один зі скажників, у певний період часу, займав посаду члена дисциплінарної палати Київської міської кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, а другий був членом Ради адвокатів Київської області та головою комітету захисту прав адвокатів.

112. У 2016 році скажники Титикало Р.С., Костін І.П. на сайті політичного інтернет-видання «Українська правда» опублікували статтю під назвою *«Стус без шансу на захист: ведмежа послуга Медведчука» Правовий аналіз судової справи дисидента 35 років потому* (режим доступу – <https://www.pravda.com.ua/cdn/graphics/2016/08/stus/>).

113. У згаданій статті, на думку адвоката, за відсутності повних фактичних даних та на підставі поверхневого аналізу окремих матеріалів, її автори вдалися до широких оціночних суджень, критикуючи його, адвоката Медведчука, за його адвокатську діяльність. Зокрема, автори статті Роман Титикало та Ілля Костін, за змістом означеної публікації, вказали наступне: *«... від адвоката Медведчука не вимагалось ставати дисидентом, як його підзахисний, робити гучні заяви, проголошувати промови, конфліктувати з репресивним імперським апаратом. Його професійним обов'язком було робити свою роботу – якісно, професійно, згідно з вимогами чинного законодавства. Вже це – як підтвердив згодом суд вищої інстанції – могло б привести до виправдання Василя Стуса, або ж хоча б до призначення йому більш м'якого покарання. На вагах було життя людини. На жаль, адвокат зі своїм обов'язком не впорався. Більш того, захисник Медведчук фактично став посібником сторони обвинувачення, діяв усупереч і нормам права, і вимогам професійної етики. Відновлення історичної справедливості, встановлення істини, визнання прорахунків є запорукою розвитку адвокатури в Україні. Закликаємо українську адвокатуру, як особисто кожного адвоката так і в особі представницьких органів адвокатури, зокрема Національну асоціацію адвокатів України, публічно визнати порушення адвокатом Віктором Медведчуком прав його клієнта Василя Стуса на захист».*

114. Відтак, адвокат Медведчук В.В. робить висновок про те, що подана адвокатами Титикалом Р.С., Костіним І.П. скарга щодо нього, вже є не першою їхньою спробою звинувати його у підриванні авторитету української адвокатури та у порушеннях правил

адвокатської етики. Суб'єктивні ж погляди скажників щодо політичної та професійної адвокатської діяльності його, адвоката Медведчука В.В., є, на його погляд, індивідуальною позицією авторів розглядуваної скарги протягом тривалого періоду часу.

115. Крім того, адвокат Медведчук В.В. зазначає, що приведена вище публікація є не єдиною з боку авторів скарги. Так, у подальшому скажники неодноразово висловлювали свої погляди стосовно нього, адвоката Медведчука В.В., як політичного та державного діяча, формулюючи свою думку щодо політичного та особистого портрета останнього.

116. Своєю чергою і направлення даної скарги також було супроводжено публічними заявами адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П., зокрема на своїй особистій сторінці в мережі Facebook адвокат Костін І.П. 28.01.2023 заявив про таке: *«Медведчук досі адвокат України. Скільки всього він зробив проти України, проти свободи, проти людей які жили та живуть на цій землі. Складно придумати рішення, щоб описати все зло, що він скоїв. Але він ще адвокат України. Замість системної боротьби з колаборантами та зрадниками, керівники Національної асоціації адвокатів борються за владу, гроші, за що завгодно, тільки не за правду. Я можу це доказати вже документально. Може тому, що керівник НААУ Ізвітова Л.П. працювала разом з Медведчуком у Спілці адвокатів України та у Вищій раді юстиції? Я та Роман Титикало вирішили очистити ряди адвокатури України від цієї особи та досягти історичної справедливості. Нами подана скарга про позбавлення Медведчука адвокатського свідоцтва (посилання у першому коментарі). Ця скарга відкрита для присудження. Треба тільки скачати заяву про присудження (у другому коментарі посилання), підписати та направити на адресу, яка є у заяві. Зробіть це. Це головний бій з цією істотою. Треба бути послідовно-принциповим»* (режим доступу – https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=pfbid02d2s6tbeLWyByn7FtjkAgU1vgoPg3eWebac1FGeBkSkLH9DABBQpna9j2YvGDf3SEI&id=100000812563344).

117. Також, як зазначається в поясненнях Медведчука В.В., 02.03.2023 на своїй особистій сторінці Facebook адвокат Костін І.П. виклав відеозвернення до членів КДКА Київської області в якому, на його думку, автор висловив пряму погрозу тим членам КДКА, які не розділяють його політичні погляди. Зокрема, той заявив таке: *«... КДКА Київської області, на них розписали скаргу на Медведчука. Я знаю, що деякі з них мають протилежні погляди, але все ж таки відчуття самозбереження повинно існувати...»* (https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=pfbid02umXMFujDsNyrHGqG6xa5hYg4Z2R5BWXGFB5NarEueB8u9fJ711acLUYRAtuY5N3dl&id=100000812563344).

118. Підсумовуючи сказане, адвокат Медведчук В.В. робить висновок, що як убачається зі змісту скарги та з особистих висловлювань скажників, останні ніколи не мали прямого або опосередкованого відношення до його адвокатської, суспільної та/або політичної діяльності, проте з підстав особистої неприязні до його політичних поглядів неодноразово вдавалися до особистих та образливих виразів стосовно нього, таких як «істота», «колаборант та зрадник», персоніфікуючи в його особі всі можливі негативні сторони.

119. Більш того, як знову зазначає Медведчук В.В., він вважає, що скаржники вдаються до прямих погроз членам КДКА Київської області, які здійснюють розгляд даної скарги.

120. Адвокат Медведчук В.В., роблячи посилання на положення ст. 36 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», п. 6 Положення про порядок прийняття та розгляду скарг щодо неналежної поведінки адвоката, яка може мати наслідком його дисциплінарну відповідальність, затверджене рішенням Ради адвокатів України 30.08.2014 № 120 (зі змінами та доповненнями), зазначає про відсутність підстав для порушення стосовно нього дисциплінарної справи (оскільки в його діях відсутні порушення норм процесуальних законів, Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Правил адвокатської етики), а вищенаведені ним відомості щодо обставин подання даної скарги, дають підстави для обґрунтованого висновку про наявність зловживання правом на подачу скарги з боку адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П.

121. Також, адвокатом Медведчуком В.В. стверджується про неналежне обґрунтування скарги з таких, викладених у його поясненнях, мотивів.

122. Так, як зазначається адвокатом у його поясненнях на скаргу, дійсно, неможливо не погодитися з тим, що правила існування адвокатури щодо захисту прав клієнтів та дотримання адвокатом діючого законодавства діяли завжди, у тому числі й у часи СРСР.

123. Однак, твердження скаржників про те, що ним, адвокатом Медведчуком В.В., *«систематично протягом тривалого часу здійснення адвокатської діяльності»* порушувалися *«принципи існування адвокатури – домінантність інтересів клієнта, незалежність та дотримання діючого законодавства»* є відверто брехливими.

124. Так, Медведчук В.В. зазначає, що в обґрунтування своєї скарги заявники вказують на те, що *«негідна поведінка адвоката Медведчука Віктора Володимировича підриває авторитет адвокатури України, а тому порушує права скаржників як членів адвокатської спільноти»*, однак фактологічне обґрунтування його, адвоката Медведчука В.В., нібито *«негідної поведінки»* та *«порушення принципів діяльності адвокатури»* значною мірою складається з опису окремих епізодів його ж адвокатської діяльності в період до набуття незалежності України та надання ним особистої суб'єктивної оцінки. Водночас, події, про які зазначається в скарзі, відбувалися в той період часу, коли самі скаржники ще не займалися професійною адвокатською діяльністю та не мали статусу адвокатів.

125. Так, зокрема, скаржники наводять декілька прикладів, в яких він, адвокат Медведчук В.В. нібито здійснював неналежний захист від кримінального переслідування в окремих резонансних справах, зокрема, Юрія Литвина, Василя Стуса, Миколи Кунцевича та Віктора Брюханова.

126. При цьому, аналізуючи наведені у скарзі відомості про його, Медведчука В.В., адвокатську діяльність, стає зрозумілим, що зазначені відомості стали відомі скаржникам з окремих літературних творів та з публікацій в засобах масової інформації, в тому числі:

- відомості про нібито «саботування захисту» в окремих справах адвокатом Медведчуком В.В. наведено з книги «Нарцис» за авторством Дмитра Чобіта;
- відомості щодо оцінки захисту, наданого Медведчуком В.В. у справі Юрія Литвина наведено зі статті інтернет-видання «Історична правда» під назвою «Чи вбивав адвокат Медведчук поета Стуса» за авторством журналіста Вахтанга Кіпіані;
- відомості щодо участі адвоката Медведчука В.В. у захисті Миколи Кунцевича ґрунтуються на посиланнях на матеріали архівної справи, у той час як стверджується адвокатом, він ніколи не був захисником вказаної особи;
- відомості щодо захисту Василя Стуса, як вже було зазначено вище, було складено скажниками Роман Титикалом і Іллею Костіним за власним авторством і розміщено у 2016 році на сторінці інтернет-видання «Українська правда» під назвою «Стус без шансу на захист: ведмежа послуга Медведчука». Правовий аналіз судової справи дисидента 35 років потому».

127. Таким чином, Медведчуком В.В. робиться висновок про те, що твердження скажників, що він нібито *«систематично, протягом тривалого часу здійснення адвокатської діяльності порушував принципи існування адвокатури – домінантність інтересів клієнта, незалежність та дотримання діючого законодавства»* складаються саме з посилань на навкололітературні та псевдонаукові статті з засобів масової інформації, деякі з яких складені за власним авторством скажників.

128. У поясненнях також стверджується про те, що скажниками було викладено недостовірну інформацію, а сама скарга є політично вмотивованою, виходячи з наступного.

129. Так, за змістом скарги було зазначено, що *«Медведчук В.В. неодноразово вів «особливі» справи, які через свою специфіку доручалися не всім адвокатам»* і з метою доведення цього, автори скарги наводять наступний фрагмент книги «Нарцис», який, на їхню думку, прямо свідчить про порушення ним, адвокатом Медведчуком В.В., присяги адвоката та здійснення дій, що підривають авторитет адвокатури: *«Незабаром після того, як Віктор Медведчук освоївся на новій для себе роботі, він потрапив у спеціальну групу дуже довірених адвокатів, яким органи МВС і КДБ доручали вести важливі для них справи. Серед особливо резонансних, у яких В. Медведчук брав участь як адвокат, були судові процеси над літераторами-дисидентами Юрієм Литвином, Василем Стусом, директором Чорнобильської АЕС Віктором Брюхановим».*

130. Однак, на думку адвоката Медведчука В.В., вказана теза не витримує жодної критики, оскільки цілком заснована на недостовірній інформації.

131. Зокрема, адвокат Медведчук В.В. категорично стверджує, що в період своєї адвокатської діяльності, він ніколи не входив до будь-яких привілейованих або довірених груп адвокатів, так само ніколи не приймав і не отримував будь-яких доручень від органів МВС або КДБ, в тому числі на ведення вказаних у скарзі справ, а вищезазначена скажниками відповідна інформація з цього приводу, не підтверджена жодним доказом.

132. Також, Медведчук В.В. заявляє про хибність та абсурдність тверджень скаржників про те, що він має політичні погляди, які є українофобськими й проросійськими, та що він критикується за недекларування майна. Вважає, що навпроти, його політичні погляди та діяльність як лідера опозиційних сил жодним чином не суперечили законодавству України, а свої обов'язки щодо дотримання вимог законодавства та подання декларацій про власні доходи та доходи членів своєї родини ним виконані в повному обсязі та з дотриманням вимог, встановлених статтею 25 Закону України «Про статус народного депутата України».

133. Так само, Медведчук В.В. вказує на невідповідність дійсності тверджень скаржників про те, що «4 липня 2007 року Верховний суд України ухвалив рішення, визнавши, що оскаржені Медведчуком фрагменти книги «Нарцис» відповідають дійсності». Зокрема, Медведчук В.В. вказує на те, що зазначеним судовим рішенням не встановлювалися будь-які викладені у творі «Нарцис» фактичні обставини його адвокатської та іншої діяльності, та будь-яким чином не встановлювалася відповідність таких обставин дійсності.

134. Так, зокрема, в вищезазначеному рішенні Суду (режим доступу: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/843965>) колегія суддів встановила, що:

«у публікації наявні законні наміри висловити свої погляди стосовно позивача як політичного та державного діяча, гостро і критично сформулювати свою думку щодо політичного портрета цього діяча з питань, які представляють політичний і громадський інтерес.

Автор доклав значних зусиль для встановлення зазначених у книзі фактів, якими обґрунтовує свою оцінку, що не підлягає перевірці в судовому порядку на предмет достовірності (додатки до книги).

Так, відомості, зазначені в пунктах під №№ 1-41 рішення місцевого суду, представляють собою не що інше, як точку зору чи особисту суб'єктивну оцінку подій та ситуацій, пов'язаних із самим позивачем як майбутнім відомим політиком, його батьком, братом, колишньою дружиною, зокрема: стосовно місця народження, судових процесів щодо батька та позивача, виключення й поновлення в складі студентів юридичного факультету КДУ, захисту дисертації.

Так, зазначаючи про засудження батька та самого позивача, автор книги подає матеріал у контексті самої процедури судового процесу, проходження кримінальної справи по судових інстанціях і не зазначає, що позивача було визнано винним, оскільки обвинувальний вирок не набрав чинності. На підставі цього автор зробив декілька оціночних висновків, взявши за основу реальні події.

Визнаючи недійсними відомості, зазначені в пунктах під №№ 6-18, суди не звернули уваги на те, що в них автор дає аналіз історичних подій, що відбувалися в реальності й опосередковано пов'язані з особою батька позивача, та висловлює деякі свої припущення на основі аналізу історичних даних, наприклад про ймовірну зарплатню батька позивача як співробітника трудового відділу районної управи в Корнині в часи німецької окупації, а також висвітлює думки громадськості щодо факту його реабілітації.

Розповідь, навіть якщо вона ведеться дещо в епістолярному та літературному жанрі про студентські роки відомого політика не може бути підставою для втручання

держави в особі її судових органів в обмеження свободи слова і вільного вираження поглядів.

Відомості, поширені в пунктах №№ 42-50 стосуються періоду адвокатської діяльності майбутнього відомого політика. Визнаючи їх такими, що не відповідають дійсності, суди не звернули уваги на те, що в них автор книги дає своє оціночне судження щодо професійних якостей позивача, його недостатньої ретельності при здійсненні захисту ОСОБА_22 та ОСОБА_19, висловивши свій висновок, що він не впорався з обов'язками адвоката. Таким чином, указане також є історичним штрихом до особи відомого політика.

Відомості, що спростовані судами та зазначені в пунктах під №№ 51-65, стосуються критики дії позивача як керівника партії, депутата, керівника законодавчого органу, громадського діяча, яку не можна розцінювати як приниження ділової репутації, честі, гідності, бо це є не що інше, як реалізація права на свободу слова.

Зазначені оціночні судження, думки та переконання не є предметом судового захисту, оскільки, будучи вираженням суб'єктивної думки й поглядів відповідача, не можуть бути перевірені на предмет відповідності їх дійсності. Правильність думок і оцінок автора публікації можуть бути предметом думок та оцінок інших осіб, а не предметом повноважень судової влади, тому що визначити їх правильність у судовому порядку означає втручання в правовий статус громадянина».

135. З огляду на викладене, Медведчук В.В. робить висновок, що вказаним судовим рішенням, на яке посилаються скарги, було встановлено лише факт висловлювання окремих оціночних суджень, суб'єктивних думок та переконань, які не могли бути перевірені на предмет відповідності їх дійсності.

136. Крім того, адвокат Медведчук В.В. вважав за доцільне надати пояснення щодо долученої скаргниками копії постанови Київського апеляційного суду від 19.03.2021 по справі № 753/12294/19, в межах якої було розглянуто його позов до ТОВ «Видавництво «Віват», ПП «Юнісофт», в контексті чого зазначає про те, що незважаючи на те, що вказаною постановою було скасовано більшість позовних вимог, мотиви, з яких виходив суд, жодним чином не підтверджують позицію скаргників щодо достовірності фактів, викладених в книзі журналіста Вахтанга Кіпіані «Справа Василя Стуса», зокрема за результатами розгляду справи суд встановив наступне:

«відповідачами не було представлено до суду доказів, які б доводили достовірність інформації щодо «надання» та «погодження» органами державної безпеки адвоката ОСОБА_2 ОСОБА_4 у вищевказаній кримінальній справі.

Зважаючи на викладене, суд першої інстанції надав правильну юридичну оцінку змісту фрази як фактичному твердженню та з урахування того, що відповідачами достовірність такої фрази доведена не була, а позивач надав докази на підтвердження свого твердження про її (фрази) недостовірність, дійшов обґрунтованого та правильного висновку про наявність підстав для визнання такої фрази недостовірною. При цьому, суд обґрунтовано погодився з позицією позивача щодо того, що оскільки відповідно до положень Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» поняття радянських органів державної безпеки має негативне сприйняття,

недоведене на предмет достовірності твердження автора книги про «надання» та «погодження» органами державної безпеки адвоката ОСОБА_2 ОСОБА_4 у вищевказаній кримінальній справі також має негативне по відношенню до позивача значення.

... колегія суддів прийшла до висновку про недостовірність частини однієї з оспорених позивачем фраз, які містяться в спірній книзі, зокрема частини фрази № 3: «Проте є фактом, щодо наданого, підтримуваного держбезпекою адвоката звали ОСОБА_2». За таких умов формальна можливість застосування положень ст. 278 ЦК України в даному випадку існує. В той же час з аналізу зазначеної норми вбачається, що передбачені в ній обмеження та заходи не можуть вважатися самоціллю та мають на меті виключно припинення порушення прав особи. Підстави для застосування такого способу захисту порушеного права повинні відповідати забезпеченню справедливої рівноваги при застосуванні конституційних прав на захист гідності і честі, з одного боку, та свободи слова – з іншого...

... межа допустимої критики стосовно політичного діяча чи іншої публічної особи є значно ширшою, ніж окремої пересічної особи. Публічні особи неминуче відкриваються для прискіпливого висвітлення їхніх слів та вчинків і повинні це усвідомлювати».

137. Таким чином, як зазначає адвокат Медведчук В.В., за результатами судового розгляду не можна прийти до висновку, що викладені у книзі журналіста Вахтанга Кіпіані «Справа Василя Стуса» відомості є підтвердженими та достовірними фактами, на які посилаються скаржники.

138. На думку адвоката, як на окрему увагу заслуговує надання оцінки тій частині скарги, в якій її автори намагаються надати оцінку його, Медведчука В.В., політичній діяльності: «після набуття незалежності, адвокат Медведчук В.В. продовжив вчиняти дії, які підривають авторитет адвокатури. Зокрема, Віктор Медведчук вів та до цього часу відкрито веде проросійську пропаганду, направлену на знищення України, як незалежної держави. 2001 році заявив, буцімто з усіх існуючих в Україні православних юрисдикцій єдиною законною та канонічною є російська церква УПЦ МП. Веде пропаганду за приєднання України до Митного Союзу із Росією. На Президентських виборах 2004 року підтримав Віктора Януковича... Із відкритих джерел наявна інформація, що 18 липня 2017 року в Криму таємно зустрівся з Президентом Росії Володимиром Путіним та обговорював питання, зміст яких недоступний широкій громадськості України. У березні 2018 року стало відомо, що Медведчука було внесено до бази сайту «Миротворець»».

139. На думку адвоката, вищезазначене та інші аналогічні за своєю суттю пропагандистські тези проходять червоною лінією та наскрізь пронизують увесь зміст скарги стосовно нього. Водночас, як за своїм змістом, так і за своєю направленістю, вони не мають жодного доказового підтвердження та є по суті голосливими звинуваченнями, які автори скарги створили за допомогою наявних в засобах масової інформації негативних відомостей та власних оціночних суджень.

140. У цьому контексті адвокат Медведчук В.В. стверджує про те, що у своїй громадській та політичній діяльності він завжди виходив з інтересів України та українського народу,

такими інтересами він керувався і коли став опозиційним політиком, робив все, що від нього залежало для встановлення миру, єдності та збереження територіальної цілісності України. Свою опозиційну діяльність, у тому числі послідовної критики діючої української влади, не могли не викликати у влади, так і в окремих громадян, які займають протилежні політичні погляди та яких наразі багато в адвокатській спільноті, ненависть через політичні погляди, що мають вираз у різних формах його переслідування за політичними мотивами.

141. Стверджує, що його безпідставно звинувачують у «проросійській» позиції і захисті російських інтересів на шкоду України, а після початку 24.02.2022 військових дій, голосливо звинувачують у зрадництві та сприянні нападу збройних сил РФ на Україну. Адвокат Медведчук В.В. вважає такі звинувачення безпідставними, в той же час їх системне розповсюдження у провладних засобах масової інформації, в мережі Інтернет, свідоме розпалювання ворожнечі та ненависті стосовно нього, призвело до створення з нього образу ворога в свідомості окремих громадян.

142. Тож, на думку Медведчука В.В., з наведеного можна прийти до очевидного висновку, що дана скарга є лише однією з форм його переслідування через його ж політичну діяльність, оскільки за змістом скарги відсутні посилання на факти порушення ним, адвокатом Медведчуком В.В., правил адвокатської етики, присяги адвоката та/або положень Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» тощо. Вищезазначені тези скаржників спрямовані лише на створення та просування в адвокатській спільноті думки про адвокатську діяльність Медведчука В.В. як про ворожу, а вимога щодо позбавлення його, Медведчука В.В., права на заняття адвокатською діяльністю є, на його думку, політично вмотивованою.

143. Також, особливу увагу адвокат Медведчук В.В. звертає на посилання скаржниками на факт здійснення кримінального провадження щодо нього як на доказ порушення присяги адвоката та основних засад адвокатської діяльності, зокрема, скаржники посилаються на те, що йому, Медведчуку В.В., було оголошено підозру у державній зраді, обрано запобіжний захід та в подальшому затримано в ході спецоперації СБУ, а 16 квітня 2022 року Личаківський районний суд Львова арештував його без права внесення застави.

144. Проте, як встановлено положенням пункту 2 частини 1 статті 31 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» право на заняття адвокатською діяльністю зупиняється у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду стосовно адвоката за вчинення кримінального правопорушення, крім випадку, передбаченого пунктом 6 частини першої статті 32 Закону, а згідно пункту 6 частини 1 статті 32 цього ж Закону визначено, що право на заняття адвокатською діяльністю припиняється шляхом анулювання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду стосовно адвоката за вчинення тяжкого, особливо тяжкого злочину, а також нетяжкого злочину, за який призначено покарання у виді позбавлення волі.

145. Таким чином, Медведчук В.В. підсумовує, що закон чітко встановлює умови, за яких адвокат може бути позбавлений права займатися адвокатською діяльністю, а саме лише в разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду стосовно адвоката. Проте, на теперішній час, незважаючи на триваюче та, на думку адвоката, політично вмотивоване кримінальне провадження відносно нього, не було ухвалено жодного обвинувального вироку. Відтак, зазначені в скарзі обставини не є підставою для притягнення його до дисциплінарної відповідальності.

146. В контексті вищезазначеного, адвокат також звертає увагу на зміст положень статті 62 Конституції України – щодо принципу презумпції невинуватості особи, ч. 1 ст. 11 Загальної декларації прав людини, п. 2 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ч. 2 ст. 6 Конвенції про захист прав людини, а також наводить з цього приводу низку рішень Європейського суду з прав людини як частини законодавства України, при цьому окремо наголошуючи на статусі кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури як дисциплінарного органу, який має характеристики «суду», оскільки її діяльність характеризується наявністю судової функції, тобто вирішенням справ у межах встановленої законом компетенції та після проведення розгляду в установленому порядку.

147. У своїх поясненнях адвокат Медведчук В.В. окрему увагу приділяє висвітленням подій, які стосуються тверджень скаржників про нібито порушення ним умов запобіжного заходу у вигляді домашнього арешту, а також про обставини пов'язані з його обміном.

148. Зокрема, адвокат зазначає про те, що в день початку військових дій 24.02.2022 на місце постійного проживання його родини, де він перебував під домашнім арештом, було здійснено низку збройних нападів. Як він стверджує далі, через загрозу життю та здоров'ю йому та його родині, вони вимушені були покинути житло, в якому постійно мешкали до цього.

149. Далі, 06.03.2022 та у період з 08.03.2022 по 24.03.2022 невідомі йому озброєні особи, за попередньою змовою групи осіб, в умовах воєнного стану, здійснили напад з погрозою застосування насильства, небезпечного для життя, для чого проникли у житло його сім'ї, розташоване за адресою: вул. Медвинська, буд. 24, Солом'янський район, м. Київ.

150. Як зазначає адвокат, внаслідок нападу та викрадення всіх документів з місця його проживання в нього відсутній доступ до відомостей, які містять інформацію про режим доступу до електронної пошти та інших засобів зв'язку, а також до електронно-цифрового підпису.

151. З приводу зазначених нападів, 05.07.2022 дружиною адвоката (Марченко О.М.) було складено заяву про вчинення кримінального правопорушення, яка була подана до Солом'янського управління поліції Головного управління Національної поліції у м. Києві. Далі, ухвалою слідчого судді Солом'янського районного суду м. Києва від 28.10.2023 (очевидно мається на увазі 2022) по справі № 760/13549/22 було зобов'язано уповноважену особу Солом'янського УП ГУ НП в м. Києві внести в установленому

законом порядку до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості про вчинення кримінального правопорушення, що викладені у заяві Марченко О.М. від 05.07.2022.

152. Повертаючись до подій лютого-березня 2022 року адвокат стверджував про те, що після нападу на його житло, погрози його життю набули більш радикального характеру.

153. Так, 25.03.2022 на веб-сайті «НВ» було розміщено публікацію «Карма дожене». Медведчук – колаборант і ворог, якого потрібно знищити – Кошкіна». За словами адвоката, вказана вище публікація містила заяву шеф-редактора Lv.ua Соні Кошкіної в ефірі НВ в якій вона заявила, що Медведчук В.В. – «колаборант і зрадник», який «*має бути знищений. Крапка. Або покараний на пожиттєве ув'язнення, якщо не знищений при затриманні*» (режим доступу – <https://nv.ua/ukr/ukraine/politics/medvedchuk-kolaborany-i-vorog-yogo-potribno-znishchiti-koshkina-ostanni-novini-50228409.html>).

154. Продовжуючи свої пояснення, адвокат зазначає, що 12 квітня 2022 року в соціальній мережі “Twitter” було розміщено публікацію Михайла Подоляка наступного змісту: «*Медведчуку сьогодні, щоб вижити, треба сховатися в українській в'язниці. З гарантованим багаторічним тюремним строком. У РФ його обов'язково ліквідують як людину, яка регулярно брехала про настрої в Україні, крапа гроші та в підсумку стала одним з ініціаторів війни*» (режим доступу: https://twitter.com/Podolyak_M/1513953177074388996?ref_src=twsrc%5Etfw%7Ctwcamp%7Ctweetembed%7Ctwtterm%5E1513953177074388996%7Ctwgr%5E%7Ctwcon%5Es1_%2F%3A%2F%2Fwww7ukrinform.ru%2Ffrubic-politics%2F3455974-podolak-sohranit-zizn-medvedchuk-mozet-tolko-v-ukrainskoj-turme.htm).

155. Медведчук В.В. зазначає, що за фактом погроз вбивством у зв'язку з його політичною, державною та громадською діяльністю, що мали місце з листопада 2016 року по квітень 2022 року, Солом'янським управлінням поліції Головного управління Національної поліції у м. Києві були внесені відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022100090001522 за правовою кваліфікацією кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 346 КК України.

156. Таким чином, адвокат робить висновок про те, що залишення ним місця перебування під домашнім арештом було вимушеною мірою з метою збереження власного життя та життя членів його сім'ї.

157. Разом з тим, Медведчук В.В. вважає за необхідне звернути увагу на той факт, що зважаючи на широке висвітлення в засобах масової інформації фактів вчинення протиправних дій відносно нього та членів його родини, до теперішнього часу особи, які вчиняли злочинні дії, в тому числі ті, які здійснювали озброєний напад на місце його постійного проживання, а також особи, які погрожували йому вбивством, – не встановлені, не затримані та до кримінальної відповідальності не притягнуті. Більш того, відсутність ефективного розслідування протягом тривалого часу за всіх вищенаведених фактів злочинів, свідчить про те, що протиправні дії проти нього, адвоката Медведчука В.В., а також членів його родини, підтримуються та заохочуються з боку діючої влади.

158. Разом з тим, не зважаючи на викладені вище обставини які, на думку адвоката Медведчука В.В. належним чином підтверджують об'єктивну необхідність тимчасово змінити місце свого перебування, наведені вище події, на його погляд не можуть бути підставою для притягнення його до дисциплінарної відповідальності, оскільки не мають відношення до його професійної діяльності.

159. Окремо адвокат викладає у своїх поясненнях про дискримінаційні, на його думку, заходи з боку діючої влади. Так, Медведчук В.В. зазначає про те, що неможливо проігнорувати окремі тези скарги щодо позбавлення його українського громадянства та введення санкцій стосовно нього та членів його родини. Так, зокрема, наведена у скарзі теза про те, що *«у 2023 році Президент України В. Зеленський припинив громадянство Медведчука В.В. Після цього ВР проголосувала за позбавлення його депутатського мандату»* лише підкреслює, на переконання Медведчука В.В., вищенаведену позицію стосовно наявності політичного підґрунтя при здійсненні дискримінаційних заходів стосовно нього. Зокрема, протиправне, на думку адвоката, позбавлення його українського громадянства було здійснено за штучних підстав та з метою дострокового припинення його повноважень як народного депутата України, позбавлення його всіх прав громадянина України, в тому числі права в'їзду на територію України.

160. Аналогічним чином, теза про введення Указом Президента України санкцій РНБОУ відносно нього, Медведчука В.В., а також його дружини, є, на переконання адвоката, черговим свідченням політичної вмотивованості та здійснення дискримінаційних дій. На думку адвоката, публічні висловлювання високопосадовців з цього приводу переконливо підтверджують такий висновок.

161. Зокрема, 14.04.2022 в інтерв'ю Бі-бі-сі Президент України Володимир Зеленський повідомив: *«нам потрібно сильне керівництво моєї команди. Саме тому ми боролися із деякими політичними групами всередині нашої країни, групами, на які Росія витратила гроші. Ми розпочали цю війну ще раніше»* (режим доступу <https://www.bbc.com/russian/features-61100748>).

162. Також, адвокат приводить цитату Секретаря Ради національної безпеки і оборони Олексія Данілова, який 22.08.2022 заявив виданню «Бабель» таке: *«Що стосується Віктора Медведчука – санкції щодо нього були накладені ще до повномасштабного вторгнення <...> Не дивно. Щоб ви розуміли, це якраз і була підготовка до війни – нейтралізувати таких людей, як Медведчук, і не тільки його»* (режим доступу: <https://babel.ua/texts/832331-nihto-zaraz-shche-ne-usvidomlyue-shcho-zrobiv-zelenskiy-sekretar-rnbo-oleksiy-danilov-pro-pidgotovku-do-viyni-sankeiji-shchodo-rosiyan-i-pozbavlennya-gromadyanstva-korbana>).

163. Проте, як стверджує адвокат, його переслідування з боку влади шляхом застосування санкцій не обмежувалося їх застосуванням лише проти нього особисто, однією з головних цілей таких дій було знищення політичної сили, яка ним очолювалася.

164. Медведчук В.В. наводить рішення РНБОУ, прийняте 19.03.2022 щодо припинення діяльності всіх, на його думку, опозиційних партій в Україні, зокрема очолюваної ним політичної партії «Опозиційна платформа – за життя». В продовження такої думки адвокат наводить цитату з відеозвернення з цього приводу Президента України Зеленського В.О.: *«РНБО вирішила, враховуючи повномасштабну війну та зв'язки деяких політичних структур з цією державою, призупинити будь-яку діяльність низки політичних партій на час воєнного стану. А саме: «Опозиційна платформа – За життя», «Партія Шарія», «Наші», «Опозиційний блок», «Ліва опозиція», «Союз лівих сил», «Держава», «Прогресивна соціалістична партія», «Соціалістична партія України», «Соціалісти», «Блок Володимира Сальдо».*

165. Далі адвокат зазначає, що 20 червня 2022 року Восьмий апеляційний адміністративний суд у Львові задовольнив позов Міністерства юстиції України, заборонивши діяльність партії «Опозиційна платформа – За життя». Згідно рішення суду, копії та інші активи партії, її обласних, міських, районних організацій, первинних осередків та інших структурних утворень передано у власність держави. При цьому, суд не допустив журналістів до зали засідань, хоча формально всі засідання щодо заборони діяльності партії є відкритими.

166. У подальшому, а саме 15 вересня 2022 року Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду відхилив апеляційну скаргу політичної партії «Опозиційна платформа – За життя» і, таким чином, на думку Медведчука В.В., остаточно заборонив опозиційну діяльність в Україні.

167. Також, про остаточну заборону партії «Опозиційна платформа – За життя» було оголошено на сайті СБУ та підкреслено, що це було зроблено за їх ініціативи.

168. Разом з тим, Медведчук В.В. окремо зазначає про те, що дискримінаційні заходи влади проти нього та очолюваних ним політичних сил, жодним чином не можуть бути підтвердженням його неналежної поведінки під час зайняття адвокатською діяльністю, порушення присяги адвоката чи Правил адвокатської етики, що могло б бути підставою для притягнення його, адвоката Медведчука В.В., до дисциплінарної відповідальності органами адвокатського самоврядування.

169. Далі, адвокатом викладається обґрунтування про неможливість його притягнення до дисциплінарної відповідальності за політичні погляди з посиланням на такі доводи.

170. Так, адвокат підкреслює, що як ним уже зазначалося, головною метою скарги на нього є формування в адвокатській спільноті його, Медведчука В.В., негативного політичного та особистого портрета. Як зазначив адвокат, скарги цього не приховують, зазначивши, що *«діяльність Медведчука В.В. як політика призвела до збройно агресії РФ проти України».*

171. В той же час, адвокат звернув увагу на те, що чинне законодавство України побудоване на принципі захисту правомірної поведінки і протидії будь-якій

неправомірній поведінці шляхом захисту й поновлення державою порушених прав, компенсації заподіяної шкоди та притягнення осіб, винних у вчиненні правопорушень, до встановленої законом відповідальності.

172. Адвокат також посилається на положення ст. 24 Конституції України, відповідно до якої забороняється переслідування громадян та їх дискримінації за будь-якими ознаками, в тому числі політичними. Зазначаючи про демократію як про рушійну силу в розвитку держави та всієї системи управління, вважає, що в Україні правлячими особами встановлена груба цензура, що, на його думку, є способом обмеження реакції та вплив громадян на протиправні дії таких осіб. В той же час, як стверджує адвокат Медведчук В.В., він неодноразово висловлював свою позицію щодо дій української влади, вважає таку свою позицію зваженою та послідовною, а в політичній діяльності, як ним було заявлено в наданих ним поясненнях, він завжди виходив з інтересів України та українського народу.

173. У цьому контексті, В.В. Медведчук звернув увагу на те, що найбільшу за змістом частини скарги на нього становить саме критика скаржниками його статті щодо політичної та суспільної ситуації в Україні за його авторством, яку було опубліковано в засобах масової інформації 16.01.2023.

174. Оцінюючі допущені ним висловлювання у статті за 16.01.2023, адвокат зазначає про те, що скаржники допускають власні, іноді абсурдні судження та припущення, фактично звинувачуючи його, Медведчука В.В., у скоєнні кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки в обґрунтування чого наводить наступні приклади:

«В. Медведчук фактично у своїй статті виправдовує напад Російської Федерації на Україну, звірські збивства цивільних громадян, окупацію території України та зазначає, що у всьому винна влада України, а не країна-окупант». Більш того, В. Медведчук поширює неправдиву інформацію про репресії депутатів партії ОПЗЖ до «восного конфлікту»

«Фрази В. Медведчука критикують надання допомоги країнам Європи та містять навіть погрози щодо ядерної війни»

«В. Медведчук цілеспрямовано закликає Європу відмовитися поставляти Україні зброю, фактично допомагаючи країні-окупанту захотити територію України»

«На сьогоднішній день В. Медведчук продовжує відкрито підтримувати військову агресію Російської Федерації та політику «кремля», закликає сприяти окупантам, критикує надання допомоги Україні у війні та дії влади України, пропагує ідеї «руського мира».

«Фрази В. Медведчука щодо необхідності сприяти окупантам та врахувати їх інтереси беззаперечно є нетерпимими та такими, що порушують конституційні засади суверенітету та територіальної цілісності України, порушують присягу адвоката та правила адвокатської етики.

Фактично В. Медведчук зазіхнув на невизнання України суверенною, незалежною, демократичною, соціальною та правовою державою. Цим він порушив обов'язок адвоката дотримуватися принципів верховенства права, законності, бути вірним присязі, а також обов'язок дотримуватися Конституції України».

175. У вище приведеному контексті адвокат зазначає, що незважаючи на те, що скаржники мають політичні погляди, які протилежні його власним, з підстав чого вони неодноразово вдавалися до особистих та образливих висловів відносно нього, проте тлумачення змісту будь-яких його, Медведчука В.В., висловлювань знаходиться поза їх компетенцією. Припущення та оціночні судження скаржників щодо наявності у його висловлюваннях виправдань окупації території України, збройної агресії проти України, невизнання України суверенною, незалежною, демократичною, соціальною та правовою державою тощо, є неприпустимими та не можуть бути свідченням поведінки, яка не узгоджується із загальноприйнятими правилами.

176. Крім цього, вважає за необхідне в даному контексті також зазначити про те, що завдання зі встановлення змісту понять, лексичного значення слів або словосполучень, використаних у текстах, їх стилістичної забарвленості, смислового навантаження, характеру інформації, тобто вирішення питань мовленнєвого характеру, не пов'язаних із встановленням фактичних даних про автора вирішується семантико-текстуальною експертизою. Проте, як стверджується у поясненнях, жодна експертиза не встановить в його висловлюваннях виправдань окупації території України, невизнання України суверенною, незалежною, демократичною, соціальною та правовою державою, оскільки останні відсутні у вищевказаній публікації.

177. Крім того, окремо Медведчуком В.В. зазначається про невідповідність встановленим вимогам поданої стосовно нього скарги, як адвоката, а також про відсутність підстав для порушення дисциплінарної справи.

178. Зокрема, адвокат Медведчук В.В. зазначаючи про зміст положень ст. ст. 33, 34, 37 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», пунктів 7, 14 Положення про порядок прийняття та розгляду скарг щодо неналежної поведінки адвоката, звертає увагу на те, що скаржники – Титикало Роман Сергійович, Костін Ілля Павлович також мають статус адвокатів та здійснюють адвокатську діяльність, разом з тим при подачі скарги стосовно нього, ними як ініціаторами відповідного звернення, не було надано доказів вжиття заходів мирного врегулювання конфлікту, в тому числі документи, що свідчать про їхнє звернення до Ради адвокатів регіону за робочим місцем адвоката згідно відомостей в Єдиному реєстрі адвокатів України. Крім цього, Медведчук В.В. підкреслює, що скаржники ніколи не мали прямого або опосередкованого відношення до його адвокатської, суспільної та/або політичної діяльності. Отже, фактично має місце подання скарги з боку одних адвокатів на дії іншого. Більш того, як зазначає Медведчук В.В. він зі скаржниками не знайомий та ніколи не зустрічався з ними в професійних або особистих колах, що свідчить про «односторонність» конфлікту, який обумовлений особистою неприязним ставленням скаржників до нього.

179. Разом з тим, вимоги щодо вжиття заходів мирного врегулювання конфлікту, в тому числі документи, що свідчать про звернення скаржників до Ради адвокатів м. Києва (за робочим місцем адвоката Медведчука В.В.) виконані не були, оскільки на даний час скаржниками не було представлено жодного доказу мирного врегулювання конфлікту та

відповідного звернення до Ради адвокатів м. Києва і даний факт підлягає відображенню у відповідному рішенні дисциплінарної палати.

180. У даному контексті адвокат Медведчук В.В. робить посилання на рішення ВКДКА № VIII-024/2021 від 04.08.2021, яким було затверджено Узагальнення дисциплінарної практики кваліфікаційно-дисциплінарних комісій адвокатури з розгляду скарг адвокатів на незаконні або неетичні дії іншого адвоката, а також на окремі положення Правил адвокатської етики, зокрема ст. ст. 12, 52 і, зокрема, з посиланням на відповідні норми та роз'яснення, вказує на те, що така бездіяльність з боку ініціаторів скарги може містити ознаки окремого дисциплінарного правопорушення та бути початком окремого дисциплінарного провадження у порядку, встановленому законом, а не дотримання відповідного порядку звернення до КДКА становить порушення процедури, встановленої правилами адвокатської етики (рішення № X-002/2018).

181. Щодо строків притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності, встановлених у статті 35 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», то як зазначається у поясненнях, очевидним є факт того, що період діяльності, в який, на думку скаргників мали місце нібито неодноразові порушення правил адвокатської етики та поведінка, за яку адвоката може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності, – становить значно більше одного року. Вважає, що скаргниками жодним чином не пояснюється та не обґрунтовується необхідність відступлення від наведених вимог Закону, зокрема, неможливо встановити, яка саме загроза демократії може виходити з боку його, Медведчука В.В., адвокатської діяльності.

182. Підсумовуючи усе вищевикладене, Медведчук В.В. вказує на те, що скарга адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П. є необґрунтованою, а викладені в ній відомості не підтверджують наявності в його діях дисциплінарного проступку. Розцінює подання даної скарги як зловживання відповідним правом з боку адвокатів Титикало Р.С., Костіна І.П., відтак підстави для порушення дисциплінарної справи та для притягнення його до дисциплінарної відповідальності – відсутні.

183. У зв'язку з чим просить поновити строк для подання даних пояснень у зв'язку з поважністю причин їхнього пропуску та за результатом розгляду скарги адвокатів Титикало Романа Сергійовича, Костіна Ілі Павловича прийняти рішення про відмову в порушенні дисциплінарної справи стосовно нього.

184. До своїх письмових пояснень адвокатом Медведчуком В.В. були додані наступні матеріали: 1. Копія листа № 255, складеного 21.03.2023 та підписаного членом дисциплінарної палати КДКА Київської області Є.В. Степановим; 2. Копія поштового конверту з номером пересилання 0305809727756; 3. Копія рішення Верховного суду України від 04.07.2007.

185. У поясненнях по суті порушених у дисциплінарному провадженні питань, які були подані до КДКА Київської області, адвокат Медведчук В.В. користується правом,

передбаченим ч. 2 ст. 40 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», виклав свою позицію з додаванням до них матеріалів, які, на його погляд, її підтверджують.

186. Зокрема, у згаданих вище поясненнях, адвокат Медведчук В.В., серед іншого, звернув увагу на наступне.

187. Адвокат Медведчук В.В., посилаючись на ст. 198 КПК України, вважає необґрунтованими посилання на ухвали Печерського районного суду м. Києва від 12.10.2021 у справі № 757/54405/21-к та Львівського апеляційного суду від 20.05.2022 у справі 463/1712/22, оскільки вони не мають преюдиційного значення. Разом з тим, адвокат вважає, що наведені вище ухвали суду були винесені в рамках кримінального провадження, яке, на його думку, являється політично вмотивованим, ще раз наголосивши на тому, що залишення ним свого місця перебування під домашнім арештом – було вимушеною мірою, а це, у свою чергу, свідчить про поважність причин такої поведінки з його боку, повторно наводячи обставини нападів на його домоволодіння та ходу розгляду заяви його дружини зі вказаного питання органами Національної поліції України.

188. Крім того, Медведчук В.В. також зазначав і з приводу нападів, що мали місце у минулому на приміщення очолюваних ним політичних сил, які, на його думку, є додатковим свідченням обґрунтованості його побоювань за своє життя та членів своєї родини.

189. Медведчук В.В. не погодився з висновками дисциплінарної палати про незрозумілість обставин того, а чи виконував він свій обов'язок повідомляти слідчого, прокурора чи суд про зміну свого місця проживання, навівши, на спростування цього, публікацію адвоката Лариси Чередніченко, зробленою нею в соціальній мережі "Facebook", що мала такий зміст: *"24.02.2022 керівник моєї особистої охорони попередив Офіс Генерального прокурора і СБУ про загрози, що надходять відносно мене з боку радикальних націоналістичних угруповань. Також було повідомлено, що у розпорядженні сторони захисту є матеріали про реальну загрозу моему життю та здоров'ю, які будуть надані слідству відповідно до чинного законодавства. У зв'язку з цим мене було евакуйовано до безпеченого місця в місті Києві, де я продовжую виконувати покладені на мене судом процесуальні обов'язки"* (https://facebook.com/permalink.php?story_fbid=1397063137413678&id=100013300155451).

190. Адвокат також навів деякі з публікацій в мережі Інтернет з коментарями та погрозами щодо його вбивства. Зокрема, 21.02.2022 на веб-сайті «ЦЕНЗОР.НЕТ» вийшла публікація «Будинок Медведчука оточила поліція» (https://censor.net/ua/photo_news/3317739/budynok_medvedchuka_otochyla_politsiya_slidstvoifo_foto) у коментарях до якої, невідомі адвокату особи погрожували йому вбивством, а саме:

"Ла-ла-ла-ла. А можна пристрелити цю суку за спробу втечі?"

"Helen Vatiouk. Його треба пристрелити тільки за те що дихає"

"Александр Лекс. Урод, который должен быть уничтожен" тощо.

191. Окрім цього, адвокат зазначив про те, що 26.02.2022 в соціальній мережі “Facebook” було розміщено публікацію Володимира Парасюка з погрозами вбивства, в тому числі й на адресу Медведчука В.В., яка мала такий зміст: *“Ніч, холодно. Чекаємо кацанів: “І тут з хлопцями дійшли до спільної думки. Що після перемоги ось це все шобло, що на фото має бути ліквідованим. Тому упирі тікайте. Цього разу не викрутитесь. Буде боляче – ми гарантуємо! Це через вас, виродки, маленькі діти втрачають свої життя! Це через вас люди страждають і покидають свої домівки, а наші рідні не сплять ночами. Бо це через вас, суки, я маю сидіти в холодному окопі замість того, щоб обнімати своїх рідних. Буде вам по заслугі! ЛЮСТРАЦІЯ НЕ ПОМОГЛА, ТОДІ ЛІКВІДАЦІЯ ДОПОМОЖЕ ТОЧНО! Друзі, зробіть максимальний РЕПОСТ, щоб до них дійшло”* (<https://www.facebook.com/parasiuk87/posts/4828360770564989>).

192. Адвокат Медведчук В.В. наголошує на тому, що приведені вище публікації є лише незначною частиною всіх інших подібних публікацій, які містили прямі погрози на його адресу, зокрема, наміри позбавити його життя через державну та громадську діяльність та, у зв'язку з чим, ним 27.05.2022 була складена відповідна заява до правоохоронних органів, однак якій не було надано будь-якої реакції з їхнього боку.

193. Підсумовуючи вищенаведене, адвокат вчергове наголошує на тому, що залишення ним свого місця перебування було єдиним засобом до збереження свого життя; водночас правоохоронні органи, як вважає адвокат Медведчук В.В., були завчасно ним повідомлені про наявність таких загроз, але не відрегували на це. Відповідні ж дії зі свого боку, адвокат Медведчук В.В. обґрунтовував посиланням на норми ст. ст. 3, 8, 27, 64 Конституції України, ст. 36 КК України, а також постанову № 1 від 26.04.2002 року Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про необхідну оборону».

194. Щодо обставин свого затримання та розповсюджених у ЗМІ його зображень, у військовій формі, то з даного приводу адвокат повідомив про те, що дійсні обставини його знаходження в приміщенні Служби безпеки України, де за його словами саме представниками цієї Служби були виготовлені відповідні фото за його участі, ніколи не були і не могли бути відомі ЗМІ, при цьому дані фотографії мали єдину пропагандистську мету (з якою і були передані представникам засобів масової інформації для їх розповсюдження), а саме створення з нього у суспільстві образу ворога.

195. Щодо своєї статті *«Український синдром. Анатомія сучасного військового протистояння»* у газеті *«Известия»*, то не погоджуючись з попередньою правовою оцінкою щодо наявності у таких його діях ознак вчинення дисциплінарного проступку у виді порушення присяги адвоката України та правил адвокатської етики, адвокат Медведчук В.В. зазначає про те, що він є не тільки адвокатом, а й політичним діячем, який до останнього часу очолював найбільшу опозиційну силу в Україні, а його політичні погляди були підтримані мільйонами українських виборців на голосуванні під час останніх виборів, тому він, маючи повне право на участь в суспільно-політичному житті України, може виражати власні думки з питань істинних, на його думку, причин та наслідків збройного конфлікту на території України.

196. Допущені ж ним вислови про те, що США і НАТО мають значний вплив на українську політику, є, на його думку, констатацією очевидних фактів, які не означають, що ним, адвокатом Медведчуком В.В., заперечується суверенітет України, заявляючи при цьому, що припущення протилежного – є недопустимою вільною інтерпретацією, що викривлює зміст і направленість вираженої ним політичної позиції.

197. Щодо викладеної адвокатом у написаній ним статті власної версії обставин набуття Україною незалежності в 1991 році (пряма мова автора: *“Свою незалежність в 1991 году Украина получает не в результате борьбы, а по договоренности с Москвой. Новая экономическая и политическая реальность побуждает российскую элиту не просто предоставить Украине независимость, но и подтолкнуть к ней”*), а також щодо висловленої ним позиції про нейтральний статус України, то таке, на його думку, спирається на історичні документи та загальновідомі факти.

198. Зокрема, стосовно поширеної у статті інформації щодо обставин набуття Україною незалежності, яка (поширена інформація) стала однією з підстав для порушення стосовно нього дисциплінарної справи, адвокат Медведчук В.В. пояснив, що 24 серпня 1991 року, тобто в день ухвалення постанови «Про проголошення незалежності України», на другому вечірньому засіданні, Верховна Рада Української РСР під головуванням Кравчука Л.М. схвалила та звернулася до Верховної Ради РРФСР та Президента РРФСР Єльцина Б.М. зі зверненням наступного змісту:

“Сьогодні, 24 серпня 1991 року, Верховна Рада України урочисто прийняла акт про проголошення України незалежною, самостійною демократичною державою.

Акт набрав чинності з моменту його схвалення Верховною Радою України.

В цей доленосний для наших народів і держав день ми звертаємося до Верховної Ради РРФСР і Президента РРФСР Бориса Миколайовича Єльцина зі словами щирої вдячності за їх героїчні дії по захисту свободи і демократії під час путчу 19-21 серпня 1991 року.

Звертаємося з вираженням твердої впевненості, що вікові традиції взаємодтримки прогресивних сил України і Росії і надалі міцнітимуть, гарантуючи політичне, економічне, науково-технічне і культурне співробітництво наших братніх народів.

Підтверджуємо свої зобов'язання неухильно дотримуватися всіх положень Договору про основи міждержавних відносин України і РРФСР, розвивати взаємовигідні зв'язки на благо наших народів.

За Вашу і нашу свободу!”

199. Як далі викладається в поясненнях адвоката, під час обговорення даного звернення в сесійній залі Верховної Ради, народний депутат СРСР Рябченко С.М. заявив про наступне: *“Вважаю, що в цей урочистий день ми повинні звернутися від парламенту України із зверненням до парламенту і Президента Росії. Саме їхня заслуга у нашому святі демократії дуже велика. Дружба і культурні зв'язки, які ми маємо з передовими людьми Росії, також незаперечні, і тож гадаю, що сьогодні таку резолюцію ми маємо прийняти.”*

200. Навівши вищеприведене, адвокат Медведчук В.В. робить висновок про те, що його теза щодо факту здобуття Україною незалежності «в силу певних історичних факторів» (пряма мова автора статті, на російській.: *“Свою незалежність в 1991 году Украина получает не в результате национально-освободительной войны, а по договоренности с Москвой. Новая экономическая и политическая реальность побуждает российскую элиту не просто предоставить Украине независимость, но и подтолкнуть к ней”*) не може бути, на його думку, трактована як заперечення конституційних положень, а навпаки підкреслює обставини, за яких здобуття незалежності стало можливим.

201. Стосовно висловленої ним у власній статті позиції щодо нейтрального статусу України, то адвокат Медведчук В.В. не вважає, що заявлене ним протирічить Конституції України, оскільки відповідні зміни, які до цього були внесені до неї та передбачають незворотність європейського та євроатлантичного курсу України, є такими, що прямо протирічать Декларації про державний суверенітет від 16.07.1990, а також Акту проголошення незалежності України від 24.08.1991, який був схвалений на загальноукраїнському референдумі 01.12.1991. В обґрунтування чого, адвокат звертається до положень Розділу IX Декларації про державний суверенітет, в якому йдеться про наміри стати в майбутньому постійно нейтральною державою, яка не бере участі у військових блоках і дотримується трьох неядерних принципів: не приймати, не виробляти і не купувати ядерну зброю. Крім того, адвокат Медведчук В.В. звернув увагу на тому положенні Декларації, в якому йдеться про те, що вона є «основою для нової Конституції України, законів України та визначає позиції Республіки під час укладання міжнародних угод».

202. На обґрунтування вищезазначеної позиції, адвокат Медведчук В.В. додатково робить посилання на постанову від 06.03.2008 Верховної Ради України «Про питання вступу України до Організації Північноатлантичного договору (НАТО)» № 126-VI, в якій передбачено, що рішення стосовно міжнародного договору про вступ України до НАТО має прийматися лише за результатами всеукраїнського референдуму, що може проводитися за народною ініціативою та відповідно до Закону України «Про всеукраїнський референдум».

203. Також, адвокат Медведчук В.В., як на підтвердження правомірності таких своїх висловів, послався на особливу думку до Висновку Конституційного Суду України, у справі щодо конституційного звернення Верховної Ради України щодо надання висновку про відповідність законопроекту про внесення змін до Конституції України, в якій один із суддів КСУ зазначив про те, що: *“внесення до преамбули Конституції України положення про підтвердження «незворотності євроатлантичного курсу України» призведе до виникнення формальної суперечності з іншою частиною цієї преамбули щодо ухвалення Конституції України, керуючись «Актом проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 року, схваленим 1 грудня 1991 року», адже цей акт є інструментом для «здійснення Декларації про державний суверенітет України», у тому числі й «урочисто проголошеного наміру стати в майбутньому постійно нейтральною державою, у військових блоках”*.

204. Крім того, Медведчук В.В. посилається на рішення Конституційного Суду України від 05.10.2005 № 6-рп/2005, де Суд констатував, що положення частини третьої статті 5 Конституції України «право визначати та змінювати конституційний устрій в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами» треба розуміти так, що тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний устрій в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний устрій внесенням змін до Основного Закону України у порядку, встановленому його розділом XIII.

205. Тому, на думку адвоката, виходячи з суперечності норм Конституції України (при розгляді питання вступу України до військового блоку), слід керуватися результатами волевиявлення Українського народу на всеукраїнському референдумі 1 грудня 1991 року та затвердженими ним основами конституційного ладу щодо статусу України як постійно нейтральної держави та неучасті.

206. Зважаючи на вищеприведене, адвокат заявляє про те, що його позиція стосовно нейтрального статусу України як держави, спирається на положення та норми державоутворюючих актів, а отже повністю відповідає Конституції України.

207. Також, адвокат не погодився з попередніми висновками дисциплінарної палати про те, що загальна направленість його статті зводиться до поширення інформації, спрямованої на виправлення злочинного характеру діяльності російської федерації, а також публічне заперечення, через використання медіа та мережі Інтернет, злочинного характеру збройної агресії російської федерації проти України, оскільки окремі цитати, які в якості прикладу були наведені в п. 246 рішення № 50/2023 від 19.04.2023 про порушення дисциплінарної справи, містять його особисті політичні погляди щодо причин збройного конфлікту на території України та здійснений аналіз можливостей для його завершення і, така позиція, на думку Медведчука В.В., підтримується значною кількістю українського народу, який не сприймає провладні пропагандистські штампи.

208. Медведчук В.В. зазначає, що він, як політичний діяч, який займає позицію, протилежну діючій владі, мав право на її публічне вираження, проте в його висловах не має жодної тези, за змістом якої, можна було б прийти до висновку про виправдовування ним дій, які призвели до військового конфлікту та жертв серед мирного населення України.

209. В наведеному вище контексті, адвокат також зазначив про те, що саме за його участі, як представника України у Тресторонній контактній групі (2014-2018, 2018-2019) щодо мирного врегулювання ситуації на сході України, було здійснено обмін полонених між сторонами збройного конфлікту, завдяки чому сотні українських військових повернулися додому.

210. Окрему увагу адвокат приділяє тому, що в своєму рішенні про порушення стосовно нього дисциплінарної справи, дисциплінарною палатою КДКА Київської області були зроблені посилання на ті частини його статті, які відсутні у поданій стосовно нього скаргі, а отже, на його думку, не були предметом скарги, тому, як вважає адвокат, в даному випадку члени дисциплінарної палати КДКА Київської області вийшли за межі скарги та перейняли обов'язок доказування вини адвоката на себе, а не скаржників, що у свою чергу не узгоджується з критеріями справедливого суду, які визначені ст. 6 Конвенції про захист прав та основоположних свобод.

211. Адвокат також вважає, що висловлювання (такі як “істота”, “колаборант” та “зрадник”), допущені по відношенню до нього з боку скаржників, які у свою чергу ще й є адвокатами, свідчать про наявність ознак у поведінці останніх порушень правил адвокатської етики.

212. Стосовно наведеної в рішенні № 50/2023 від 19.04.2023 «Позиції АПУ щодо позбавлення Віктора Медведчука права на заняття адвокатською діяльністю» від 18.02.2023, то така позиція, на думку Медведчука В.В., не може розглядатися як приклад реакції юридичної спільноти на його поведінку, оскільки відсутні відомості про те, яким саме повноважним органом органом АПУ було ухвалено відповідну заяву. При цьому, самі скаржники – адвокати Титикало Р.С., Костін І.П., є членами зазначені Асоціації, тобто пов'язаними з нею особами.

213. Підсумовуючи викладене, зазначає, що скаржники влаштували собі своєрідну «рекламну компанію», побудувавши позицію своєї скарги на недостовірних та негативних відомостях щодо нього, адвоката Медведчука В.В., а також повідомляючи про це всій адвокатській спільноті і коментуючи, при цьому, свої дії в соціальних мережах та засобах масової інформації. Сама ж, скарга як вже раніше зазначалося адвокатом, містить ознаки зловживання правом на її подання, оскільки містить хибні та спотворені відомості щодо його адвокатської діяльності.

214. В даному контексті адвокат зазначає про те, що на факти використання недостовірної інформації, в тому числі щодо нього – Медведчука В.В., зверталася увага у публічній заяві Ради адвокатів України від 25.03.2023, зміст якої був оприлюднений на сайті Національної асоціації адвокатів України 27.03.2023 через наступні події.

215. Так, 24.03.2023 о 16 год. 00 хв., на сайті інтернет-видання «Українська правда», було оприлюднено публікацію під назвою «Кремлівський спрут: як Медведчук вибудував свою мережу «адвокатури», авторами яких зазначені Олександр Саліженко та Ірина Федорів». Пізніше цей же матеріал був розміщений на інших сайтах, зокрема, «Рух чесно».

216. У вище приведеній статті наявні коментарі адвоката Іллі Костіна, який: *“подав низку скарг до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Донеччини. Він мав на меті притягнути до відповідальності колег, які всупереч українському законодавству стали “адвокатами ДНР”*. Також, вказана стаття містить неприпустимі висловлювання, які відображають висловлену у скаргі позицію, а саме: *“Це все дуже нагадує якість судового*

захисту Стуса, коли його адвокатом був Медведчук. По суті, соратники Медведчука через десятиліття змогли вибудувати на нашій землі таку ж систему, як і в радянські часи.”.

217. Крім того, не зважаючи на те, що в рішенні дисциплінарної палати КДКА Київської області зазначено про те, дисциплінарна справа відносно нього, адвоката Медведчука В.В., не порушується за обставинами, які стосувалися його адвокатської діяльності за період до отримання ним Свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю в Україні, адвокат все ж таки з даного приводу вважав за необхідне навести додаткові пояснення, які ним приведені.

218. В обґрунтування усього вищезазначеного, до пояснень від 16.05.2023 по суті порушених у дисциплінарному провадженні питань адвокатом Медведчуком В.В. були долучені такі матеріали: 1. Копія заяви Марченко О.М. від 05.07.2022; 2. Копія ухвали Солом'янського районного суду м. Києва від 28.10.2022 у справі № 760/13549/22; 3. Копія письмової відповіді заступника начальника Слідчого управління ГУ НП у м. Києві від 20.12.2022 № 386-А3/125/2311/04-2022; 4. Копія листа заступника начальника УП – начальника слідчого відділу Солом'янського УП ГУНП у м. Києві від 22.02.2023 № 511аз/125/55-23; 5. Копія листа голови Солом'янського районного суду м. Києва від 07.04.2023 № 01-09/147/2023; 6. Копія витягу з ЄРДР від 14.07.2022; 7. Скріншот (знімок екрану) публікації адвоката Лариси Чередніченко від 27.02.2022 в соціальній мережі “Facebook”; 8. Копія ухвали Солом'янського районного суду м. Києва від 07.07.2022 у справі № 760/7692/22; 9. Копія листа за підписом прокурора Київської міської прокуратури від 19.04.2023 № 31/1-990 вих-23; 10. Копія листа Дарницького районного суду м. Києва від 13.04.2023; 11. Копія постанови Київського апеляційного суду від 19.03.2021 у справі № 753/12294/19.

219. Подані до КДКА Київської області письмові пояснення адвоката Медведчука В.В. від 16.05.2023 по суті порушених у дисциплінарному провадженні питань, 24 травня 2023 року були оголошені на засіданні дисциплінарної палати КДКА Київської області, у відповідності до ч. 2 статті 40 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

Виклад встановлених обставин

220. Згідно даних Єдиного реєстру адвокатів України, робоче місце адвоката Медведчука Віктора Володимировича знаходиться за адресою: 01024, м. Київ, вул. Велика Васильківська, буд. 23, літ. Б, оф. 216; додаткове робоче місце адвоката Медведчука Віктора Володимировича знаходиться за адресою: 03069, м. Київ, вул. Медвинська, буд. 24.

221. Адвокат Медведчук Віктор Володимирович обліковується в Раді адвокатів міста Києва, розгляд матеріалів дисциплінарного провадження стосовно нього здійснюється КДКА Київської області на підставі рішення РАУ № 130 від 15.12.2021 «Про передачу справ КДКА м. Києва до ВКДКА для подальшого розподілу» та листа Голови Вищої

кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Вилкова С.В. (вих. № 144 від 31.01.2023), у зв'язку з тим, що Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури міста Києва не вважається сформованою, що є наслідком відсутності кворуму в кваліфікаційній та дисциплінарній палаті КДКА м. Києва для прийняття нею рішень та здійснення повноважень, визначених статтею 50 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

222. Дисциплінарна палата КДКА Київської області у своєму рішенні № 50/2023 від 19.04.2023 про порушення дисциплінарної справи відносно адвоката Медведчука Віктора Володимировича відобразила, що скарги – адвокати Титикало Роман Сергійович, Костін Ілля Павловича, при подачі ними скарги відносно адвоката Медведчука В.В. не надали доказів вжиття ними заходів мирного врегулювання конфлікту, в тому числі документів, які б свідчили про їхнє звернення до Ради адвокатів регіону за робочим місцем адвоката, згідно відомостей в Єдиному реєстрі адвокатів України. Зазначена обставина не була спростована скаргниками й під час розгляду 24 травня 2023 року дисциплінарної справи по суті відносно адвоката Медведчука В.В.

223. За результатом розгляду справи відносно адвоката Медведчука В.В. було встановлено, що дійсно, в провадженні слідчих органів перебуває кримінальне провадження за № 2201613000000212 від 19 вересня 2016 року, в рамках якого адвоката Медведчука Віктора Володимировича підозрюють у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 258-3. У зв'язку з чим та на підставі ухвали слідчого судді Печерського районного суду міста Києва від 12.10.2021 у справі № 757/54405/21-к стосовно адвоката Медведчука В.В., як до підозрюваного, був застосований запобіжний захід – домашній арешт, яким йому було заборонено залишати місце свого проживання за адресою м. Київ, вул. Медвинська, 24 цілодобово. Також, в ухвалі слідчого судді від 12.10.2021 у справі № 757/54405/21-к було окремо зазначено про те, що вона підлягає негайному виконанню після її оголошення.

224. На підставі матеріалів, зібраних в ході проведення перевірки, а також за результатом розгляду дисциплінарної справи, було встановлено, що строк тримання адвоката Медведчука В.В. під домашнім арештом, згідно зазначеної вище ухвали суду, був визначений до 19.11.2021 включно, цей строк в подальшому продовжувався, зокрема, як встановлено з наявної в Єдиному державному реєстрі судових рішень ухвали колегії суддів судової палати з розгляду кримінальних справ Львівського апеляційного суду від 20.05.2022 у справі № 463/1712/22, 10 січня 2022 року Печерським районним судом міста Києва підозрюваному Медведчуку Віктору Володимировичу було продовжено раніше обраний запобіжний захід у вигляді домашнього арешту із заборонаю залишати місце свого проживання та із покладенням відповідних обов'язків строком на 60 днів.

225. Члени дисциплінарної палати КДКА Київської області взяли до уваги й те, що згідно з вищенаведеною ухвалою слідчого судді Печерського районного суду від 12.10.2023 у справі № 757/54405/21-к, на адвоката Медведчука В.В., як на підозрюваного у згаданому вище кримінальному провадженні, також були покладені інші додаткові обов'язки, передбачені ч. 5 статті 194 КПК України, а саме: не відлучатися із населеного пункту, в

якому він проживає; повідомляти слідчого, прокурора чи суд про зміну свого місця проживання; здати на зберігання слідчому документи, що дають право на виїзд з України та в'їзд в Україну.

226. Однак, в подальшому адвокатом Медведчуком В.В. було порушено застосований щодо нього запобіжний захід – домашній арешт, яким йому було заборонено залишати місце свого проживання за адресою м. Київ, вул. Медвинська, 24 цілодобово, та крім цього, ним були порушені інші покладені на нього додаткові обов'язки, передбачені ч. 5 статті 194 КПК України, а саме: не відлучатися із населеного пункту, в якому він проживає та повідомляти слідчого, прокурора чи суд про зміну свого місця проживання.

227. 12 квітня 2022 року адвоката Медведчука В.В. було затримано у Білоцерківському районі Київської області на автодорозі «Київ-Одеса» при спробі втечі, для здійснення якої він використав військову форму. Така поведінка була допущена адвокатом в умовах правового режиму воєнного стану на всій території України.

228. За деякий час після того, в результаті обміну адвоката Медведчука В.В. на захисників українського міста Маріуполь, Медведчук В.В., знаходячись на території рф, 16 січня 2023 року опублікував на шпальтах російського пропагандистського видання – газети «Известия» статтю з назвою *«Украинский синдром. Анатомия современного военного противостояния»*.

Нормативно-правові акти, які підлягають застосуванню

229. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року (зі змінами);

230. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI (з наступними змінами);

231. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05 липня 2012 року № 5076-IV (зі змінами);

232. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» від 02 червня 2016 року № 1402-VII (зі змінами);

233. Закон України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» від 22 травня 2022 року № 2265-IX (зі змінами);

234. Закон України «Про військовий обов'язок і військову службу» від 25 березня 1992 року № 2232-XII (зі змінами);

235. Правила адвокатської етики, затверджені Звітно-виборчим з'їздом адвокатів України 2017 року 09 червня 2017 року, зі змінами затвердженими З'їздом адвокатів України 2019 року 15 лютого 2019 року;

236. Положення про порядок прийняття та розгляду скарг щодо неналежної поведінки адвоката, яка може мати наслідком його дисциплінарну відповідальність, затверджене рішенням Ради адвокатів України від 30 серпня 2014 року № 120 (з наступними змінами та доповненнями);

237. Рішення Ради адвокатів України «Про затвердження роз'яснення щодо можливості притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності під час зупинення його права на заняття адвокатською діяльністю» від 10 червня 2016 року № 126.

Мотиви та висновки ДП КДКА

238. За результатами розгляду дисциплінарної справи за скаргою адвокатів Титикала Р.С., Костіна І.П. стосовно адвоката Медведчука В.В., КДКА Київської області у складі членів дисциплінарної палати та Голови КДКА дійшла до висновку про вчинення адвокатом Медведчуком Віктором Володимировичем (Свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № 001 від 25.03.1994 року, видане Київською міською КДКА) дисциплінарного проступку, а відтак і про наявність юридичних підстав для притягнення його до дисциплінарної відповідальності за порушення присяги адвоката України та правил адвокатської етики, виходячи з наступних мотивів.

239. Вивченням доводів скарги, а також додатково зібраної інформації та відомостей, у зв'язку зі зробленими посиланнями на відповідні обставини в скарзі, свого підтвердження дістала з'ясована перевіркою обставина про те, що в провадженні слідчих органів перебуває кримінальне провадження № 22016130000000212 від 19 вересня 2016 року в рамках якого адвоката Медведчука Віктора Володимировича підозрюють у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 258-3. У зв'язку з чим та на підставі ухвали слідчого судді Печерського районного суду міста Києва від 12.10.2021 у справі № 757/54405/21-к, до адвоката Медведчука В.В., як до підозрюваного, було застосовано запобіжний захід у вигляді домашнього арешту, за яким тому було заборонено залишати місце свого проживання за адресою м. Київ, вул. Медвинська, 24 цілодобово. Як окремо було визначено в ухвалі слідчого судді від 12.10.2021 у справі № 757/54405/21-к, вона підлягала негайному виконанню після її оголошення.

240. Строк тримання під домашнім арештом, згідно зазначеної вище ухвали суду, був визначений до 19.11.2021 включно та в подальшому продовжувався, зокрема, як встановлено з наявної в Єдиному державному реєстрі судових рішень ухвали колегії суддів судової палати з розгляду кримінальних справ Львівського апеляційного суду від 20.05.2022 у справі № 463/1712/22, Печерським районним судом м. Києва 10 січня 2022 року підозрюваному Медведчуку В.В. було продовжено раніше обраний запобіжний захід

у вигляді домашнього арешту із заборонаю залишати місце свого проживання, із покладенням відповідних обов'язків строком на 60 днів.

241. За змістом наведеної вище ухвали слідчого судді Печерського районного суду від 12.10.2023 у справі № 757/54405/21-к, на Медведчука В.В., як на підозрюваного у вищевказаному кримінальному провадженні, були покладені інші додаткові обов'язки, передбачені ч. 5 ст. 194 КПК України, а саме: не відлучатися із населеного пункту, в якому він проживає; повідомляти слідчого, прокурора чи суд про зміну свого місця проживання; здати на зберігання слідчому документи, що дають право на виїзд з України та в'їзд в Україну.

242. Дисциплінарна палата КДКА Київської області відзначає, що відповідно до положень частини другої, четвертої статті 13 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», зміст яких Медведчуку Віктору Володимировичу як правнику та адвокату з багаторічним стажем мав бути добре відомим, судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України. Невиконання судових рішень має наслідком юридичну відповідальність, установлену законом.

243. Крім цього, однією з основних засад кримінального провадження, визначеної у пункті чотирнадцятому частини першої статті 7 Кримінально-процесуального кодексу України, є обов'язковість судових рішень, яка полягає в тому, що вирок та ухвала суду, що набрали законної сили в порядку, визначеному цим Кодексом, є обов'язковими і підлягають безумовному виконанню на всій території України (ч. 2 ст. 21 КПК України).

244. Разом із тим, з доводів скарги, а також додатково зібраних матеріалів, зокрема ухвали колегії суддів судової палати з розгляду кримінальних справ Львівського апеляційного суду від 20.05.2022 у справі № 463/1712/22, встановлені обставини, які свідчать про невиконання адвокатом Медведчуком В.В. судового рішення – ухвали суду про застосування до нього запобіжного заходу та додатково покладених на нього обов'язків.

245. Зокрема, згідно тексту ухвали колегії суддів судової палати з розгляду кримінальних справ Львівського апеляційного суду від 20.05.2022 у справі № 463/1712/22 встановлено, що: «... ухвалою слідчого судді Печерського районного суду міста Києва від 10.01.2022 підозрюваному ОСОБА_9 продовжено на два місяці раніше обраний запобіжний захід у вигляді домашнього арешту із заборонаю залишати місце свого проживання за адресою: АДРЕСА_1, із покладанням відповідних обов'язків. Водночас, всупереч процесуальних прав і обов'язків підозрюваного у кримінальному провадженні та покладених на нього судом додаткових обов'язків, підозрюваний ОСОБА_9 залишив місце свого проживання, що свідчить про його переховування від органів досудового розслідування, прокурора та суду.

Слідчим суддею зазначено, що з долученого протоколу затримання від 14.04.2022 вбачається, що 12 квітня 2022 року Департаментом контррозвідки СБУ встановлено місце перебування підозрюваного ОСОБА_9 за адресою: Київська область, Білоцерківський район, автодорога Київ-Одеса».

246. Слід зазначити, що сам по собі факт залишення місця свого проживання за адресою м. Київ, вул. Медвинська, 24, адвокатом Медведчуком В.В. не заперечувався, однак, як на причину такої своєї поведінки, адвокатом було вказано на те, що в день початку військових дій 24.02.2022 на місце постійного проживання його родини, де він перебував під домашнім арештом, було здійснено низку збройних нападів, у зв'язку з чим, враховуючи загрозу життю та здоров'ю як йому, так і членам його родини, вони були вимушені покинути житло, в якому постійно проживали до цього, зазначивши при цьому і про інші напади, що також нібито мали місце після цього (06.03.2022, а також у період з 08.03.2022 по 24.03.2022).

247. Як на підтвердження даних подій, адвокатом Медведчуком В.В. було вказано на заяву його дружини Марченко О.М. про вчинення кримінального правопорушення від 05.07.2022, яка була подана до Солом'янського управління поліції Головного управління Національної поліції у м. Києві, а також на ухвалу слідчого судді Солом'янського районного суду м. Києва від 28.10.2022 у справі № 760/13549/22, якою було зобов'язано уповноважену особу Солом'янського УП ГУ НП в м. Києві внести в установленому законом порядку до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості про вчинення кримінального правопорушення, що були викладені у заяві Марченко О.М., а також про кримінальне провадження № 12022100090001522, з правовою кваліфікацією кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 346 КК України.

248. У зв'язку з зазначеним вище, в ході здійснення перевірки, членом дисциплінарної палати, який проводив перевірку, самостійно було отримано з Єдиного державного реєстру судових рішень текст ухвали Солом'янського районного суду міста Києва від 28.10.2022 у справі № 760/13549/22 з якої вбачалося часткове задоволення скарги, а саме щодо зобов'язання уповноваженої особи Солом'янського УП ГУНП в м. Києві внести у встановленому законом порядку до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості про вчинення кримінального правопорушення, що викладені у заяві ОСОБА_4 від 05 липня 2022 року, про що також письмово повідомити заявника скарги.

249. Разом з тим, вже після порушення дисциплінарної справи, адвокатом Медведчуком В.В., разом із поясненнями від 16.05.2023, було представлено копію заяви його дружини Марченко О.М. від 05.07.2022 до Солом'янського управління поліції ГУ НП у м. Києві.

250. Проаналізувавши текст наданої до КДКА Київської області заяви Марченко О.М., дисциплінарна палата зазначає, що зміст цієї заяви свідчить про те, що заявниця зверталася до правоохоронного органу у зв'язку зі вчиненням, як на її думку, на території домоволодіння за адресою: м. Київ, Солом'янський район, вулиця Медвинська, 24, невідомими особами злочину, передбаченого за ч. 4 ст. 187 Кримінального кодексу України (*розбій, спрямований на заволодіння майном у великих чи особливо великих розмірах або вчинений організованою групою чи в умовах воєнного або надзвичайного стану, або посягнений із заподіянням тяжких тілесних ушкоджень*), проте ж не у зв'язку з погрозами вбивства її чоловіка. При цьому, як видно з самої заяви, описувані в ній обставини розпочалися 06.03.2022, а також за словами самої ж заявниці – у період з

08.03.2022 по 24.03.2022, тобто вже після залишення Медведчуком В.В. визначеного місця перебування під домашнім арештом.

251. Крім цього, як вбачається з назв документів, які наводяться у додатках до вищеприведеної заяви Марченко О.М. від 05.07.2022, заявницею були вказані виключно переліки викраденого у неї з її чоловіком майна, проте заява ні за змістом, ні за назвою документів доданих до неї, не містить відомостей на підтвердження небезпеки або загрози життю та здоров'ю як її, так і її чоловіка.

252. Також, з мотивувальної частини ухвали Солом'янського районного суду міста Києва від 28.10.2022 у справі № 760/13549/22, роздрук якої був отриманий з ЄДРСР під час проведення перевірки, вбачається, що слідчим суддею Солом'янського районного суду міста Києва було констатовано про те, що: *«предметом судового розгляду є оскарження бездіяльності службової особи щодо невиконання вимог статті 214 КПК України, а не обставини, зокрема чи містить заява, повідомлення про кримінальне правопорушення склад злочину та не досліджує докази про наявність в діяннях особи складу кримінального правопорушення»*, таким чином судом вирішувалося питання внесення у встановленому законом порядку до ЄДРДР відомостей про вчинення кримінального правопорушення за ч. 4 ст. 187 КК України, а не за фактом погроз життю та здоров'ю або ж факту замаху на вбивство і т.і., – щодо її або її чоловіка.

253. Слід відзначити, що вже після рішення про порушення дисциплінарної справи, адвокатом Медведчуком В.В., через свого представника – адвоката Каліннікова О.В., були надані додаткові документи, зокрема, копію ухвали Солом'янського районного суду м. Києва від 07.07.2022 у справі № 760/7692/22 та Витяг з ЄДРДР від 14.07.2022 – щодо кримінального провадження № 12022100090001522, з яких дійсно вбачається, що Солом'янським районним судом м. Києва було прийнято рішення про зобов'язання уповноважених службових осіб Солом'янського управління поліції ГУ НП у м. Києві вжити дії щодо внесення до ЄДРДР відомостей вже на підставі заяви самого Медведчука В.В. від 27.05.2022 про вчинене кримінальне правопорушення (заява була отримана засобами поштового зв'язку 20.06.2022 від адвоката Каліннікова О.В.), а також про внесення на підставі зазначеного судового рішення відомостей до ЄДРДР про розслідування кримінального провадження за ч. 1 ст. 346 КК України.

254. Втім, оцінюючі означені вище матеріали, дисциплінарна палата КДКА Київської області зазначає, що ухвала Солом'янського районного суду м. Києва від 07.07.2022 у справі № 760/7692/22 та Витяг з ЄДРДР від 14.07.2022, – щодо кримінального провадження № 12022100090001522, не є тими документами, з яких можна зробити висновок про законність підстав для залишення місця домашнього арешту як з метою самооборони, так і будь-яких інших поважних причин.

255. Відтак, за результатом розгляду дисциплінарної справи, КДКА Київської області у складі членів дисциплінарної палати, дійшла до висновку про доведеність факту порушення адвокатом Медведчуком В.В. обраного стосовно нього запобіжного заходу, що є свідченням невиконання рішення суду з боку останнього.

256. Більш того, дістало свого підтвердження і та обставина, що адвокат Медведчук В.В., як особа, що мала статус підозрюваного у кримінальному провадженні, вчиняв порушення й інших обов'язків, додатково покладених Судом на нього, а саме: не відлучатися із населеного пункту, в якому він проживає та повідомляти слідчого, прокурора чи суд про зміну свого місця проживання.

257. Так, виходячи з наявних матеріалів справи встановлено, що Медведчук В.В., у період з 24.02.2022 до 12.04.2022, всупереч покладеного на нього судовим рішенням обов'язку, залишив місце свого постійного проживання, а згодом і населений пункт, в якому він перебував, що, впливає зі встановленого судом факту його затримання у зазначений час за адресою: Київська область, Білоцерківський район, автодорога «Київ-Одеса».

258. До пояснень адвоката Медведчука В.В. від 16.05.2023, як про доказ на спростування висновків про можливе не виконання покладеного на нього Судом обов'язку повідомляти слідчого, прокурора чи суд про зміну свого місця проживання, було долучено роздруківку повідомлення на сторінці його адвоката Л. Чередниченко за 27.02.2022 у мережі "Facebook" (разом із відповідним посиланням в мережі Інтернет на це повідомлення) та яке мало наступний зміст: *"24.02.2022 керівник моєї особистої охорони попередив Офіс Генерального прокурора і СБУ про загрози, що надходять відносно мене з боку радикальних націоналістичних угруповань. Також було повідомлено, що у розпорядженні сторони захисту є матеріали про реальну загрозу моєму життю та здоров'ю, які будуть надані слідству відповідно до чинного законодавства. У зв'язку з цим мене було евакуйовано до безпеченого місця в місті Києві, де я продовжую виконувати покладені на мене судом процесуальні обов'язки"*.

259. З цього приводу, члени дисциплінарної палати КДКА Київської області зазначають, що розміщення будь-якої публікації в соціальній мережі не є формою звернення до компетентних органів, в тому числі і з питань, порушених вище, при цьому, у викладеному вище контексті, ні Медведчук В.В., ні його адвокат Л. Чередниченко, не навели в порядку якого Закону, Кодексу, акту чи положення було розміщено відповідне звернення до правоохоронних органів, зокрема шляхом використанням соціальної мережі "Facebook" (аналогічна за змістом позиція викладена у п. 88 Рішенні ВКДКА № IV-011/2023 від 28.04.2023).

260. Крім того, Палатою береться до уваги і те, що поширене Л. Чередниченко 27.02.2022 повідомлення у соціальній мережі "Facebook", так само не містило нової адреси місця перебування Медведчука В.В., яку той був зобов'язаний повідомити не лише слідчого, прокурора чи суд, як підозрюваний у кримінальному провадженні, а й отримати відповідне судове рішення щодо свого подальшого перебування за відповідною адресою. Викладена ж адвокатом, з багаторічним досвідом, позиція, – щодо перебування в безпечному місці в м. Києві *"де я продовжую виконувати покладені на мене судом процесуальні обов'язки"* (в "" збережена пряма мова оригіналу), при тому що, як вже зазначено вище, суд не визначав йому такого місця перебування, викликає у членів дисциплінарної палати КДКА Київської області подив. До того ж, фактичне місце

затримання адвоката Медведчука В.В., яке, як було встановлено мало місце у Білоцерківському районі Київської області, додатково свідчить про відсутність в адвоката дійсних намірів щодо дотримання ним обов'язків по виконанню рішення суду.

261. З огляду на все вищеприведене, дисциплінарна палата КДКА Київської області беззаперечно вважає, що адвокат Медведчук В.В. не виконав свого обов'язку повідомляти слідчого, прокурора чи суд про зміну свого місця проживання, що є свідченням ігнорування ним рішення судового органу.

262. Крім того, у своїх письмових поясненнях, як на загрозу своєму життю та здоров'ю, адвокат Медведчук В.В. вказав на публікації в мережі інтернет авторства Соні Кошкіної під назвою «Карма дожсене». Медведчук – колаборант і ворог, якого потрібно знищити – Кошкіна» за 25.03.2022, а також повідомлення Михайла Подоляка в соціальній мережі “Twitter”, посилання на які також були зазначені у поясненнях. А після порушення дисциплінарної справи адвокатом також додатково були наведені публікації «Будинок Медведчука оточила поліція» на інтернет-ресурсі «ЦЕНЗОР.НЕТ» та коментарі до неї, а також публікацію Володимира Парасюка за 26.02.2022 у соціальній мережі “Facebook”, так само з відповідними коментарями до неї.

263. Дисциплінарна палата КДКА Київської області критично оцінює приведені адвокатом Медведчуком В.В. публікації, оскільки сам адвокат, у наданих ним же поясненнях, зазначав про нібито факти погроз його життю, які за його словами почалися ще з листопада 2016 року, а також про критичні статті щодо його діяльності, що мали місце і до подій кінця лютого – березня 2022 р., в тому числі і в проміжок часу, коли Медведчук В.В. вже перебував в умовах домашнього арешту. Однак, зазначене, раніше, не було приводом для вчинення відповідних порушень зі сторони Медведчука В.В.

264. Відповідно Закону України «Про правовий режим воєнного стану», цей Закон, серед іншого визначає зміст правового режиму воєнного стану під яким розуміється особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень (стаття 1 Закону).

265. При цьому, за змістом ч. 1 статті 10 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», повноваження Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Національного банку України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, судів, органів прокуратури, органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, розвідувальних органів та органів, підрозділи яких здійснюють контррозвідувальну діяльність не припиняються, а отже Медведчук В.В., у

разі дійсної загрози для свого життя у період з 24.02.2022 по 12.04.2022, мав діяти згідно КПК України та інших законів України.

266. Отже, наявним та очевидним є факт допущеної адвокатом Медведчуком В.В. неналежної поведінки, яка полягала у навмисному невиконанні ним судового рішення, що з огляду на положення абзаців першого, третього статті 12 правил адвокатської етики, слід також розглядати як невиконання норм зазначених вище положень правил зі сторони адвоката Медведчука В.В.

267. Оцінюючи обставини допущеної адвокатом Медведчуком В.В. поведінки, дисциплінарною палатою також враховується факт використання адвокатом української військової форми, що мало місце в умовах дії правового режиму воєнного стану, з приводу чого наявні офіційні повідомлення СБУ за 12.04.2022 на її сторінці в соціальній мережі "Facebook", телеграм-каналі Служби (про що в матеріалах дисциплінарної справи наявні відповідні роздруківки з відповідними інтернет-посиланнями на ці повідомлення), а також інформація з даного приводу в ЗМІ і т.д.

268. Як повідомлялося тодішнім Головою СБУ Іваном Бакановим (на офіційному telegram-каналі), метою таких дій Медведчука В.В. (у вчиненні яких адвокату, за словами Голови служби, допомагали спецслужби російської федерації, зокрема ФСБ), була спроба втечі Медведчука В.В. до Придністров'я, а згодом і до Москви.

269. Між тим, за результатом розгляду справи не було здобуто жодних відомостей на предмет того, що Медведчук В.В. мав законне право на носіння військової форми. Також, в контексті цього, звертає на себе увагу положення правил адвокатської етики щодо обов'язку адвоката дотримуватися норм ділового етикету, в тому числі стосовно свого зовнішнього вигляду.

270. Відповідно до частини восьмої статті 7 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» носіння військової форми одягу із знаками розрізнення військовослужбовців особами, які не мають на це право, забороняється і тягне за собою відповідальність, згідно із законом *(зокрема, згідно статті 186-8 КУпАП)*.

271. Надаючи пояснення щодо цієї частини скарги, адвокат Медведчук В.В. заявив про те, що дійсні обставини його перебування в приміщенні Служби безпеки України, де, за його словами, представниками цієї Служби були виготовлені відповідні фото за його участі та які (обставини) ніколи не були і не могли бути відомі ЗМІ, а самі фотографії мали єдину пропагандистську мету (з якою і були передані представникам засобів масової інформації для їх розповсюдження), а саме створити з нього, адвоката Медведчука В.В., образу ворога.

272. Дисциплінарна палата критично оцінює наведені з цього приводу доводи, бо вони загалом не спростовують самого факту спроби втечі з під домашнього арешту та використання адвокатом, при цьому, форми військовослужбовця (про що свідчить сам

факт затримання адвоката на території Білоцерківського району Київської області та зроблені СБУ відповідні повідомлення та фотографії з цього приводу).

273. Отже, враховуючи усе вищевстановлене, дисциплінарна палата КДКА Київської області вважає, що описувана вище поведінка адвоката суперечить окремим положенням Правил адвокатської етики, виходячи з наступних підстав.

274. Так, відповідно до положень статті 2 Правил адвокатської етики, затверджених Звітно-виборним з'їздом адвокатів України 2017 року «09» червня 2017 року, зі змінами затвердженими З'їздом адвокатів України 2019 року «15» лютого 2019 року, визначено положення про те, що дія Правил поширюється на всі види адвокатської діяльності та в частині, визначеній Правилами, – *на іншу діяльність (дії) адвоката, в тому числі соціально-публічну діяльність адвоката, яка може вступити в суперечність з професійними обов'язками адвоката*, або підірвати престиж адвокатської професії.

275. Згідно абзаців першого, третього статті 12 Правил, всією своєю діяльністю адвокат повинен стверджувати повагу до адвокатської професії, яку він уособлює, її сутності та громадського призначення, сприяти збереженню та підвищенню поваги до неї в суспільстві. Цього принципу адвокат зобов'язаний дотримуватися у всіх сферах діяльності: професійній, громадській, публіцистичній та інших.

276. Адвокат не повинен вчиняти дій, спрямованих на обмеження незалежності адвокатської професії, честі, гідності та ділової репутації своїх колег, підірвати престижу адвокатури та адвокатської діяльності.

277. З огляду на наведене вище, допущена Медведчуком В.В. поведінка, яка полягала у навмисному невиконанні судового рішення (ухвали слідчого судді), особливо враховуючи те, що особа Медведчука В.В. значною частиною суспільства, зокрема, юридичною спільнотою, сприймається як з одним із найвідоміших представників адвокатської професії, не може не підірвати повагу як до самої професії, її сутності, громадського призначення, свідчить про підірив честі, гідності та ділової репутації інших колег, а також є свідченням про підірив Медведчуком В.В. престижу адвокатури та адвокатської діяльності загалом, оскільки його дію створюють враження про допустимість такої поведінки з боку адвокатів.

278. Так, враховуючи обставини вчинених дій та особи адвоката Медведчука В.В., допущена ним поведінка могла створити враження про те, що замість виконання адвокатом конституційної та почесної функції адвокатури – забезпечення права на захист, той може допускати переховування від органів слідства та суду, самовільно залишати без дозволу слідчого визначене судом місце свого перебування під домашнім арештом, використовувати для цього незаконні методи, зокрема, без жодних на це правових підстав та в умовах правового режиму воєнного стану, перебувати у військовій формі.

279. Отже, за встановлених вище обставин, в діях адвоката Медведчука Віктора Володимировича наявні підтверджені відповідними доказами порушення абзаців першого,

третього статті 12 Правил адвокатської етики. З огляду на приведене вище, допущені адвокатом порушення є грубими.

280. Разом із тим, відповідно до ч. 2 статті 35 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокат може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності протягом року з дня вчинення дисциплінарного проступку.

281. Описувана вище поведінка адвоката Медведчука В.В. мала місце з кінця лютого 2022 року та була припинена його затриманням у Білоцерківському районі Київської області (автодорога «Київ-Одеса») 12 квітня 2022 року, тобто проступок адвоката мав за своїм характером триваючий характер, який закінчився моментом його затримання у Білоцерківському районі Київської області, при спробі втечі.

282. Таким чином, станом на день розгляду даної дисциплінарної справи (24 травня 2023), строк притягнення адвоката Медведчука В.В., у цій частині дисциплінарної справи, минув.

283. Однак, в подальшому (після вчиненого дисциплінарного проступку, встановленого вище), в умовах триваючої військової агресії російської федерації проти України, а саме 16 січня 2023, адвокат Медведчук В.В., перебуваючи на росії, опублікував і видав статтю у місцевому пропагандистському виданні – газеті *«Известия»*, яка мала назву *«Украинский синдром. Анатомия современного военного противостояния»*.

284. Аналіз змісту вищезазначеної статті, належність авторства, а також змісту якої адвокатом Медведчуком В.В. не заперечувався та не спростовувався як під час проведення перевірки, так і після порушення стосовно нього дисциплінарної справи, дає підстави зробити висновок про наявність в його діях порушень окремих положень розділу VII Правил адвокатської етики, а також присяги адвоката України, а відтак і про вчинення відповідного дисциплінарного проступку, передбаченого п. 2, п. 3 ч. 2 статті 34 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», виходячи з наступного.

285. Так, згідно абзацу першого статті 54 ПАЕ в своїй громадській, науковій та публіцистичній діяльності адвокат повинен враховувати необхідність дотримання своїх професійних обов'язків, зокрема тих, що впливають з Правил адвокатської етики.

286. Разом із тим, до професійних обов'язків адвоката, окрім виконання норм правил адвокатської етики, статтею 21 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» також передбачено дотримання присяги адвоката України.

287. Відповідно до положень присяги адвоката України, змісту якої адвокат Медведчук Віктор Володимирович мав дотримуватися з набуттям чинності Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05 липня 2012 року № 5076-VI, положення якої полягають в наступному: «Я, (ім'я та прізвище), урочисто присягаю у своїй адвокатській діяльності дотримуватися принципів верховенства права, законності, незалежності та конфіденційності, правил адвокатської етики, чесно і сумлінно забезпечувати право на

захист та надавати правову допомогу відповідно до Конституції України і законів України, з високою відповідальністю виконувати покладені на мене обов'язки, бути вірним присязі».

288. Таким чином, дотримання принципів верховенства права та законності є невід'ємною складовою частиною присяги адвоката України.

289. Відповідно до статті 8 Конституції в Україні визнається і діє принцип *верховенства права*. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

290. Натомість, окремі вислови, допущені адвокатом Медведчуком В.В. у його статті *«Украинский синдром. Анатомия современного военного противостояния»*, виданої російським пропагандистським виданням – газета *«Известия»*, дають підстави вважати про свідоме нехтування адвокатом Медведчуком Віктором Володимировичем принципів верховенства права, законності та окремих положень Конституції України.

291. Підставами для такого висновку є наступні, встановлені під час розгляду дисциплінарної справи твердження, що були допущені автором публікації – адвокатом Медведчуком В.В.:

292. 1) *«Отсюда Украина – территория влияния США, НАТО, а вовсе не России. Поэтому все претензии России хоть на какое-либо влияние на украинскую политику, защита интересов в этом регионе являются «безосновательными», явным покушением на американские и натовские интересы».*

293. Однак, таке твердження, на переконання членів дисциплінарної палати КДКА Київської області, суперечить ст. 1, ст. 5 Конституції України, в частинах, що визначають Україну суверенною, незалежною та демократичною державою, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ.

294. На противагу цьому, адвокат Медведчук В.В., не наводячи жодних конкретних доказів та слідуючі в парадигмі пропаганди російського військово-політичного керівництва, необгрунтовано заявив про те, що Україна – це територія впливу США та НАТО, при цьому наголошуючи на необхідності *«влияния России на украинскую политику»*, що є недопустим в розрізі наведених вище положень Конституції України.

295. Більш того, адвокатом ігнорується те, що Україна як незалежна та демократична держава, має повне право, спираючись на переважну думку своїх громадян, обирати зовнішньополітичні шляхи свого розвитку, виходячи з інтересів своєї безпеки і вектору свого розвитку. Проте, всупереч цьому, автор статті, адвокат Медведчук В.В., прямо заперечив й інші конституційні положення – щодо незворотності європейського та своратлантичного курсу України.

296. Так, наведені нижче тези, допущені Медведчуком В.В., є такими, що протирічать принципам верховенства права та законності, оскільки суперечать низці положень Конституції України як Основного Закону нашої держави, зокрема, її преамбулі, статтям 1, 2, п. 5 ч. 1 ст. 85, ч. 3 ст. 102, п. 1-1 ст. 116:

297. 2) *«Свою незалежність в 1991 году Украина получает не в результате национально-освободительной борьбы, а по договоренности с Москвой. Новая экономическая и политическая реальность побуждает российскую элиту не просто предоставить Украине независимость, но и подтолкнуть к ней».*

298. Дисциплінарна палата вважає наведену вище тезу не лише проявом не визнання, а й по суті запереченням конституційного положення про те, що народ України є єдиним джерелом влади в Україні. Дане твердження також суперечить змісту відповідної частини преамбули Конституції України, а також її 5 статті, за якою народ визнається єдиним джерелом влади в Україні. Окрему увагу звернув на себе факт заперечення адвокатом Медведчуком В.В. очевидного факту національно-визвольної боротьби України за незалежність, яка мала місце на багатьох етапах української історії та до якої мало безпосереднє відношення велике коло людей, в тому числі такі відомі історичні особи як Мазепа І.С., Грушевський М.С., Коновалець Є.М., Бандера С.А. та інші (серед яких і Юрій Литвин, і Василь Стус, захист яких був покладений саме на адвоката Віктора Медведчука).

299. Не погоджуючись з попередньою оцінкою про те, що наведена теза статті є не лише проявом не визнання, а й по суті запереченням конституційного положення про те, що народ України є єдиним джерелом влади в Україні, а так само про те, що допущене твердження також суперечить змісту відповідної частини преамбули Конституції України, а також її 5 статті, за якою народ визнається єдиним джерелом влади в Україні, адвокатом Медведчуком В.В. було наведено положення розділу ІХ Декларації Української РСР від 16.09.1990, за яким Українською РСР був проголошений намір стати в майбутньому постійно нейтральною державою, яка не бере участі у військових блоках і дотримується трьох неядерних принципів: не приймати, не виробляти і не купувати ядерну зброю. Крім цього, адвокатом наведено постанову Верховної Ради України від 06.03.2008 року «Про питання вступу України до Організації Північноатлантичного договору (НАТО) № 126-VI, якою встановлено, що рішення щодо міжнародного договору про вступ України до НАТО приймається лише за результатами всеукраїнського референдуму, який може проводитися за народною ініціативою відповідно до Закону України «Про всеукраїнський референдум».

300. Разом із тим, адвокат Медведчук В.В. проігнорував обставину того, що наведені ним нормативні акти ухвалювалися задовго до грубого порушення російською федерацією, укладеної нею ж міжнародної угоди від 05.12.1994 року, а саме Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до договору про нерозповсюдження ядерної зброї (*Memorandum on Security in connection with Ukraine's accession to the Treaty on Non-Proliferation of Nuclear Weapons*), яким передбачені гарантії України у зв'язку з набуттям нею неядерного статусу, а також угоди від 31.05.1997 – Договору про дружбу,

співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією, за яким остання визнала принципи непорушності наявних між двома державами кордонів та поваги до територіальної цілісності однієї до одної.

301. Між тим, загальновідомим фактом є те, що грубе порушення рф взятих на себе міжнародних зобов'язань, за вищенаведеними угодами, розпочалося з кінця лютого 2014 року, тобто задовго до внесення відповідних змін до Конституції України щодо Євроатлантичного курсу та членства України в ЄС.

302. Крім цього, адвокат Медведчук В.В., як на підтвердження правомірності таких своїх висловів, послався на особливу думку до Висновку Конституційного Суду України, у справі щодо конституційного звернення Верховної Ради України щодо надання висновку про відповідність законопроекту про внесення змін до Конституції України, викладену одним із суддів КСУ, позиція якого є схожею до позиції адвоката.

303. Проте, таке посилання не може вважатися належним правовим обґрунтуванням заперечень конституційних змін, оскільки особлива думка є правом окремого судді КСУ, але ж не рішенням цього Суду, яке у свою чергу і породжує відповідні правові наслідки (в даному випадку можливість Верховної Ради України внести відповідні зміни до Конституції України). І очевидно, що Медведчуку В.В. як адвокату та фахівцю в галузі права, про це було добре відомо.

304. Також, у наведеній вище статті авторства Медведчука В.В. є ряд інших тез, аналіз яких дозволяє вбачати порушення ним Закону України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму України» від 22 травня 2022 року № 2265-ІХ.

305. Так, відповідно до визначення, даного у пункті третьому частини першої статті 1 зазначеного Закону, пропаганда російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України – це поширення інформації, спрямованої на підтримку або виправдання злочинного характеру діяльності російської федерації, органів держави-терориста (держави-агресора), їх посадових осіб, працівників, службовців (у тому числі військовослужбовців) та/або представників, які відкрито або приховано діють від імені російської федерації на території України або з територій інших держав проти України; популяризація та глорифікація діяльності органів держави-терориста (держави-агресора), дій їх посадових осіб, працівників, службовців (у тому числі військовослужбовців) та/або представників; публічне заперечення, у тому числі через медіа або з використанням мережі Інтернет, злочинного характеру збройної агресії російської федерації проти України; публічне використання символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну, використання, створення, поширення продукції, що містить таку символіку, в Україні та/або за кордоном.

306. В той же час, нижче приведені фрази адвоката та й в цілому загальна направленість його статті, зводиться до поширення інформації, спрямованої на виправдання злочинного характеру діяльності російської федерації, а також по суті на публічне заперечення, через використання медіа та мережі Інтернет, злочинного характеру збройної агресії російської федерації проти України. Свідченням цього є, зокрема, наступні вислови:

307. 1) *«Россия оказалась перед необходимостью не только защитить свои экономические интересы, но и международную честь и достоинство, в которой, как мы показали выше, ей было системно отказано. А уладить эту ситуацию оказалось некому»;*

2) *«Казалось бы, есть еще европейская политика, но она массово поддерживает Зеленского, втягивая Европу в войну и собственный экономический кризис. Теперь уже не Европа учит Украину политике, а Украина учит Европу, как с помощью политики ненависти и непримиримости прийти к экономическому спаду и нищете. И если Европа будет и дальше продолжать эту политику, то ее затянет в войну, возможно и ядерную»;*

3) *«И теперь выхода только два: сползать к мировой войне и ядерному конфликту или снова начинать процесс разрядки, для чего нужно учитывать интересы всех сторон. Но для этого нужно политически признать, что у России есть интересы, что их необходимо учитывать в строительстве новой разрядки.*

Украинский конфликт либо будет расти дальше, перекидываясь в Европу, другие страны, либо будет локализован и разрешен. Но как его разрешить, если в Украине безраздельно властвует партия войны, нагнетая военную истерию, которая уже вышла за пределы страны, а Запад это почему-то упрямо называет демократией? И если эта партия войны бесконечное количество раз заявляет, что никакой мир ей не нужен, а нужно больше оружия и денег на войну. Эти люди построили на войне свою политику, бизнес, резко подняли свои международные рейтинги. В Европе и США их встречают овациями, им нельзя задавать неудобные вопросы, сомневаться в их искренности и правдивости. Украинская партия войны получает триумф за триумфом, при этом никакого военного перелома не наблюдается».

308. В той же час, загальновідомим фактом є те, що починаючи з 24.02.2022 і по сьогоднішній день, рф, дії якої у своїй статті виправдовує адвокат України Медведчук В.В., з очевидними порушеннями норм міжнародного права, в тому числі і Статуту ООН (зокрема, ч. 4 ст. 2), вдалася до варварської, нічим не спровокованої військової агресії проти суверенної держави Україна.

309. Також, ці дії рф неодноразово засуджувалися на загальносвітовому рівні, зокрема в резолюції Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02 березня 2022 року та в ряді інших.

310. Відповідно, адвокат України Медведчук В.В., у написаній ним статті для газети «Известия», виправдовує дії агресора, що призвели не лише до тисяч жертв і каліцтв серед мирного населення України, масової вимушеної внутрішньої та зовнішньої міграції її громадян, руйнувань інфраструктури та цивільних об'єктів тощо, але і до втрат серед військовослужбовців Сил оборони України, до яких входила і входить частина адвокатів України.

311. Отже, за результатом розгляду даної дисциплінарної справи, доводи адвоката Медведчука В.В. про невідповідність попередніх висновків дисциплінарної палати, які полягали у тому, що загальна направленість статті зводиться до поширення інформації, спрямованої на виправлення злочинного характеру діяльності російської федерації, а також на публічне заперечення, через використання медіа та мережі Інтернет, злочинного характеру збройної агресії російської федерації проти України, свого підтвердження не знайшли.

312. Повторно проаналізувавши під розгляду даної справи загальний зміст опублікованої адвокатом Медведчуком В.В. статті, дисциплінарна палата КДКА Київської області дійшла до висновку, що дана публікація по суті являє собою ніщо інше як відстоювання злочинної позиції керівництва рф по відношенню до України та Українського народу, а також фактичним виправлення відповідних дій з боку агресора.

313. При цьому, загальновідомим є факт близьких стосунків Медведчука В.В. з вищим керівництвом рф, зокрема з її президентом – путіним в.в., заступником секретаря ради безпеки рф – медведевим д.а., які, у свою чергу, неодноразово та публічно дозволяли собі публічні вислови зі змісту яких є очевидним, що справжньою причиною збройного нападу російської федерації на Україну, є заперечення зазначеними особами самого факту існування Української держави та права українського народу на самовизначення, про що адвокату Медведчуку В.В. беззаперечно є добре відомим.

314. Крім цього, в первісно поданих поясненнях на скаргу, адвокат Медведчук В.В. зазначав про те, що завдання зі встановлення змісту понять, лексичного значення слів або словосполучень, використаних у текстах, їх стилістичної забарвленості, смислового навантаження, характеру інформації, тобто вирішення питань мовленнєвого характеру, не пов'язаних зі встановленням фактичних даних про автора, вирішується семантико-текстуальною експертизою, яка, у свою чергу з приводу допущених ним висловів не проводилася, а якби і проводилася, то, на його переконання, жодна експертиза не встановить у відповідних висловлюваннях зазначеного змісту.

315. З даного приводу дисциплінарна палата КДКА Київської відзначає, що відповідно до статті 50 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури утворюється з метою визначення рівня фахової підготовленості осіб, які виявили намір отримати право на заняття адвокатською діяльністю, та вирішення питань щодо дисциплінарної відповідальності адвокатів. Серед іншого, до повноважень КДКА відноситься здійснення дисциплінарного провадження стосовно адвокатів (пункт 4 частини 5 статті 50 Закону).

316. Отже, здійснення дисциплінарного провадження та вирішення питання щодо наявності або відсутності в діях адвоката дисциплінарного проступку є дискреційними повноваженнями КДКА регіону та ВКДКА, які не можуть бути здійснені іншою організацією чи особою, в тому числі і експертом.

317. Такої самої позиції дотримується Вища кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури, про що нею неодноразово зазначалося у прийнятих нею рішеннях. Зокрема, у п. 91, п. 92 Рішення Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури № IV-011/2023 від 28.04.2023, ВКДКА, оцінюючи аналогічну за змістом позицію адвоката, приведену ним у скарзі на рішення дисциплінарної палати КДКА Київської області, вказала на наступне:

“[91.] Стосовно Висновку експерта [...] від [...] за результатом проведення семантико-текстуальної лінгвістичної експертизи, за підписом експерта [...], який було надано до ВКДКА в обґрунтування скарги на рішення КДКА регіону, комісія зазначає наступне”;

“ [92.] Посилання на вищезазначений Висновок експерта не може спростувати чи підтвердити наявність в діях адвоката дисциплінарного проступку, оскільки зазначена в них позиція та тлумачення висловлювань адвоката сформована особою, до компетенції якої не належить встановлення наявності чи відсутності в діях адвоката дисциплінарного проступку”.

У п. 94, п. 95 наведеного вище Рішення ВКДКА було зроблено і такий висновок:

“[94.] Саме реалізуючи свої повноваження КДКА регіону та ВКДКА уповноважені перевіряти дотримання етичних засад взаємин між адвокатами, а також норм адвокатської етики при використанні мережі Інтернет”;

“[95.] КДКА регіону та ВКДКА оцінюють дії адвоката на предмет відповідності вимогам чинного законодавства України та Правил адвокатської етики в контексті притягнення до дисциплінарної відповідальності, що є їхніми дискреційними повноваженням”.

318. Близька за змістом правова позиція також викладалася у рішеннях Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури № IV-003/2023 від 28.04.2023 (п. 95), № I-008/2023 від 27.01.2023 (п. 116), № I-0007/2023 (п. 110) та багатьох інших.

319. За таких умов, КДКА Київської області розцінює наведені вище дії адвоката Медведчука В.В. як такі, що є свідченням порушення ним не лише присяги адвоката України, а також і Правил адвокатської етики, дотримання яких так само є складовою присяги адвоката.

320. Так, згідно з положенням абзацу 1 статті 53 Правил адвокатської етики, адвокат повинен уникати розголосу в засобах масової інформації або поширення іншим способом (в тому числі за допомогою мережі Інтернет, соціальних мереж) відомостей, що принижують честь та гідність іншого адвоката, ганьблять його чи адвокатське бюро/адвокатське об'єднання або адвокатуру України.

321. Стаття 56 Правил адвокатської етики забороняє адвокату в його публіцистичних матеріалах (статтях, публікаціях тощо) та публічних виступах поширювати відомості, які ганьблять честь, гідність чи ділову репутацію інших адвокатів, або престиж адвокатури як такої.

322. Беззаперечним фактом є те, що довіра суспільства до інституту адвокатури багато в чому залежить від ставлення самих адвокатів до своєї професії, тому і одним з основних принципів адвокатської етики є принцип поваги до адвокатської професії. Натомість, допущена адвокатом поведінка викликала суспільне обурення, в тому числі в юридичній спільноті.

323. Як приклад реакції юридичної спільноти на поведінку, допущену адвокатом Медведчуком Віктором Володимировичем, є заява від 18.02.2023 Асоціації правників України (до якої входить значна частина адвокатів України) – *«Позиція АПУ щодо позбавлення Віктора Медведчука права на заняття адвокатською діяльністю»*.

324. Заперечуючи проти наведеного вище, адвокат Медведчук В.В. зауважив про те, що така позиція Асоціації правників України не може розглядатися як приклад реакції юридичної спільноти на його поведінку, оскільки відсутні відомості про те, яким саме повноважним органом АПУ було ухвалено відповідну заяву. При цьому, самі скарги – адвокати Титикало Р.С., Костін І.П., є членами зазначені Асоціації, тобто пов'язаними з нею особами.

325. Дисциплінарна палата КДКА Київської області вважає такі твердження безпідставними, оскільки Асоціація адвокатів України є Всеукраїнською громадською організацією, заснованою у 2002 році, що об'єднує більше 7 тисяч правників, при цьому скарги – адвокати Титикало Р.С., Костін І.П. не входять до складу її керівних органів та не уповноважені діяти від її імені (<https://uba.ua/ukr/about>). Окрім того, станом на день розгляду дисциплінарної справи жодних негативних заяв чи претензій, з приводу оприлюдненої АПУ позиції, іншими членами Асоціації публічно не висловлювалося, а відповідне рішення у встановленому Законом порядку – не оскаржувалося.

326. Члени дисциплінарної палати відхиляють доводи адвоката про те, що дисциплінарною палатою були зроблені часткові посилання на фрагменти його статті, які відсутні в поданій стосовно нього скарзі, а отже і не є її предметом, в силу чого, на думку Медведчука В.В., члени дисциплінарної палати КДКА Київської області вийшли за межі предмету скарги та перейняли обов'язок доказування вини адвоката на себе, а не скаргників. З цього приводу дисциплінарна палата зазначає про те, що у скарзі було вказано на факт публікації статті адвоката як одне зі свідчень вчинення ним дисциплінарного проступку та наведено окремі цитати як приклад, разом із тим встановивши за результатом розгляду дисциплінарної справи відповідний юридичний факт, КДКА регіону, як дисциплінарний орган, надає загальну оцінку поведінки адвоката у цьому контексті на предмет наявності чи відсутності в ній складу дисциплінарного проступку. Так, КДКА оцінено не лише сам зміст статті, а й обставини, місце, умови тощо, за яких адвокатом були вчинені відповідні дії та в межах своєї дискреції надає їм власну юридичну оцінку.

327. Щодо тверджень адвоката про те, що викладене ним у статті є його політичними поглядами, які підтримані виборцями пляхом голосування на останніх виборах, які мали місце ще у 2019 році, то така думка є суб'єктивним припущенням адвоката та за будь-яких

умов не має відношення до предмету оцінки його поведінки зі сторони дисциплінарного органу.

328. Тому, підсумовуючи усі обставини, з'ясовані під час розгляду даної дисциплінарної справи, члени дисциплінарної палати КДКА Київської області приходять до висновку про вчинення адвокатом Медведчуком Віктором Володимировичем дисциплінарного проступку, а саме порушення присяги адвоката України та правил адвокатської етики (абз. 1, 3 ст. 12, абз. 1 ст. 53, абз. 1 ст. 54, ст. 56). Такі висновки не спростовані доводами, що викладалися адвокатом під час здійснення дисциплінарного провадження щодо нього.

329. Вирішуючи питання щодо притягнення адвоката за вчинення ним дисциплінарного проступку, дисциплінарна палата КДКА Київської області також керується положеннями статті 60 Конституції України, відповідно до якої ніхто не може двічі притягнений до юридичної відповідальності одного виду за одне й те саме правопорушення, а також нормами положень статті 92 Конституції України, якою розмежовується цивільно-правова відповідальність; діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями.

330. Таким чином, оцінка діям адвоката Медведчука В.В. дається виключно в площині дисциплінарного проступку, який розглядається як один із видів правопорушення за вчинення якого настає відповідний вид юридичної відповідальності.

331. Згідно положень ч. 1 статті 41 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» за результатами розгляду дисциплінарної справи дисциплінарна палата кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури приймає рішення про притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності за вчинення дисциплінарного проступку і застосування до нього дисциплінарного стягнення або про закриття дисциплінарної справи. Рішення у дисциплінарній справі має бути вмотивованим. Під час обрання виду дисциплінарного стягнення враховуються обставини вчинення проступку, його наслідки, особа адвоката та інші обставини.

332. Дисциплінарною палатою КДКА Київської області враховано особу адвоката Медведчука В.В., на якого раніше згідно відомостей в ЄРАУ дисциплінарні стягнення не накладалися, йому присвоювалося звання заслуженого юриста України, серед іншого він був Головою Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури України та членом Вищої ради юстиції, народним депутатом України різних скликань Верховної Ради України (де готував і вносив на її розгляд ряд законопроектів та постанов), має державні нагороди тощо, та всю іншу інформацію, яка характеризує його особу.

333. Дисциплінарна палата також бере до відома відомості, що містяться в Єдиному реєстрі адвокатів України щодо зупинення адвокатом Медведчуком Віктором Володимировичем права на заняття адвокатської діяльності згідно з пунктом 1 частини першої статті 31 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» з 14.08.2019 на підставі його заяви. Разом із тим, Палата враховує положення, що викладені у рішенні Ради адвокатів України № 126 від 10 червня 2016 року та згідно якого зупинення права на

заняття адвокатською діяльністю не позбавляє особу статусу адвоката, а отже останній може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності у визначеному Законом порядку.

334. Членами дисциплінарної палати були в повній мірі враховані всі обставини вчиненого адвокатом Медведчуком В.В., зокрема і те, що за період, що склав меншого одного року, а саме з 12.04.2022 по 16.01.2023, адвокатом двічі були грубо порушені правила адвокатської етики, а зміст встановленого порушення Правил, що мало місце у зв'язку з публікацією статті *«Український синдром. Анатомія сучасного воєнного протистояння»* в газеті *«Известия»*, кваліфіковані дисциплінарною палатою КДКА Київської області не лише як грубе одноразове порушення правил адвокатської етики, що підриває авторитет адвокатури України, але і як таке, що одночасно з цим порушує присягу адвоката України.

335. Також, враховані обставини вчиненого, а саме проступки мали місце в умовах правового режиму воєнного стану в Україні та були направлені на навмисне невиконання рішення судового органу, поєднане з незаконним використанням військової форми, мало місце повторення їх вчинення протягом періоду менше одного року, а опублікований 16.01.2023 матеріал був здійснений у пропагандистському виданні країни, що здійснює збройну агресію по відношенню до України; сам зміст публікації суперечить окремим положенням Конституції України, Закону України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму України», принципам верховенства права та законності; в цілому стаття є відстоюванням злочинної позиції керівництва рф по відношенню до України та українського народу, фактичним виправдання дій з боку агресора.

336. Підсумовуючи викладене у цьому рішенні, КДКА Київської області у складі членів її дисциплінарної палати робить висновок про те, що головна небезпека від встановлених дій адвоката Медведчука Віктора Володимировича полягає в тому, що в умовах воєнного стану суспільству дається чіткий посил про можливість такої поведінки зі сторони адвоката, яка зокрема, полягала у свідомому нехтуванні ним окремими положеннями Конституції та інших законів України; використання для цього ЗМІ ворожої держави, що разом з військовою веде проти України інформаційну війну; свавільна оцінка внесених до Конституції змін та їх необґрунтоване заперечення; виправдовування дій агресора; свідомого ігнорування та невиконання рішення органу судової влади України, використання для цього незаконних методів. Дисциплінарна палата КДКА Київської області вважає таку поведінку не допустимою для адвоката України.

337. Відповідно до пунктів першого та четвертого частини 2 статті 32 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» накладення на адвоката дисциплінарного стягнення у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю може застосовуватися у разі: порушення присяги адвоката України, а також систематичного або грубого одноразового порушення правил адвокатської етики, що підриває авторитет адвокатури.

338. Згідно з пунктом четвертим частини 1 статті 32 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» право на заняття адвокатською діяльністю припиняється шляхом анулювання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю у разі накладення на адвоката дисциплінарного стягнення у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю.

339. Таким чином, встановлені під час розгляду цієї справи дисциплінарні проступки, вчинені Медведчуком В.В., мають за своїм наслідком накладення на адвоката дисциплінарного стягнення у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю з наступним виключенням з Єдиного реєстру адвокатів України.

Керуючись ст. ст. 32, 41 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», дисциплінарна палата КДКА Київської області, –

ВИРІШИЛА:

340. Притягнути адвоката Медведчука Віктора Володимировича (Свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № 001 від 25.03.1994 р., видане Київською міською КДКА) до дисциплінарної відповідальності за вчинення дисциплінарного проступку, передбаченого пунктами другим, третім частини 2 статті 34 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», а саме порушення присяги адвоката України та порушення правил адвокатської етики.

341. Застосувати до адвоката Медведчука Віктора Володимировича (Свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № 001 від 25.03.1994 р., видане Київською міською КДКА), у зв'язку зі вчиненим дисциплінарним проступком, дисциплінарне стягнення у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю з наступним виключенням відомостей з Єдиного реєстру адвокатів України.

342. У зв'язку з застосуванням дисциплінарного стягнення у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю – припинити право Медведчука Віктора Володимировича на заняття адвокатською діяльністю адвоката з дня винесення цього рішення, шляхом анулювання Свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю № 001 від 25.03.1994 р., видане Київською міською КДКА.

343. Копію цього рішення надіслати Скаржникам – адвокату Титикалу Роману Сергійовичу; адвокату Костіну Іллі Павловичу; Медведчуку Віктору Володимировичу; а також Раді адвокатів міста Києва та Раді адвокатів України (Національній асоціації адвокатів України) для внесення відповідних відомостей до Єдиного реєстру адвокатів України.

